CONTENTS

ENGLISH SECTION

S. No. Page No.

WELFARE WORK

ARTICLES

NEWS AND NOTES

TAMIL SECTION

"Welfare-Work"

Special Armed Police, Avadi.

Special Armed Police, Avadi

Speech of **Sri S. BALAKRISHNA SHETTY**, B.Sc. (Hons)., I.P., *Inspector-General of Police, Madras, on the occasion of the opening of a new school building, a branch library and inauguration of the Mid-day meals scheme at Sathyamoorthy Nagar, Avadi, on 30th April 1964.*

HON'BLE Chief Minister, Hon'ble Home Minister, Mrs. Sarojini Varadhappan, Ladies and Gentlemen,

We are indeed very happy to invite all of you to this very pleasant function. The history of this developmental area, where the police housing colony has been established, need not be gone through because it was under the auspices of the Chief Minister and the then Chief Minister, Sri K. Kamaraj, that the first stone was laid here. We want to have these frequent functions because they not only give an opportunity to review the progress made from time to time, but also give an encouragement to the people living here that they are not forgotten and that they are continuously in the minds of the authorities and the Government and that their progress is continuously being watched. We are most grateful that the people of the locality have accepted them. This school is a contribution from the Villivakkam Panchayat Union and the Thirumullaivoyal Panchayat Board, jointly, for the development of the boys both from the police families and from others in this area. The start is made mainly due to the initiative taken by the Officers of the Special Armed Police here; and for the last one year, although the building was not established, the school has been running well. We are grateful to the Education Department and its authorities, the Chief Minister, the Home Minister and the Government, for this kind consideration of giving us this building. It is hoped that this building will slowly develop into a High School and very soon not only the building will grow but the educational facilities also will increase. We are most happy that the Chief Minister could find the time for being here and the Home Minister rushed back straight here, more or less, to take part in this function. Mrs. Varadhappan is the *Mathru* of the Madhar Sangams and it is unnecessary for me to tell this audience what she has been doing for us and it is but just and right that she is to inaugurate the mid-day meals scheme here because she has been feeding the policemen's families all the time.

I thank once again all of you for making this function a success by your presence here and your encouragement.

மாநில முதலமைச்சர்

உயர்திரு எம். பக்தவச்சலம் அவர்களின் தலைமையுரை

உள்துறை அமைச்சர் அவர்களே, இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் அவர்களே, கலெக்டர் அவர்களே, நூலகத் தலைவர் அவர்களே, நண்பர்களே, குழந்தைகளே!

இந்த ஸ்தலத்திற்கு சத்தியமூர்த்தி நகர் என்று பெயர் எப்பொழுது இடப்பெற்றது என்பது பற்றி உங்களுக்கு குறிப்பிட்டார்கள். 8 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இங்கு ஒரு பெரிய மகாநாடு கூடியது. அதுதான் காங்கிரஸ் மகாநாடு. சரித்திர பிரசித்தி பெற்ற ஆவடி காங்கிரஸ் இங்கே தான் நடந்தது. உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கூறியது போல் இந்த காங்கிரஸ் மகாநாட்டிலே தான் நம்முடைய லக்ஷியமான சோஷலிச பாணி சமுதாயத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினோம். சோஷலிசம் என்றால் எல்லோரும் இன்புற்று வாழக்கூடிய நிலைமையை அமைப்பதாகும். மக்களுக்கு வேண்டிய அவசியமான தேவைகள் உண்பதற்கு உணவு, உடுப்பதற்கு ஆடை, இருப்பதற்கு நிழல், நல்வாழ்க்கை வாழ்வதற்குரிய அறிவு, நோயற்ற வாழ்வு, வாழ்வதற்குரிய வசதிகள், சுகாதார வசதிகள், வைத்தியவசதிகள் ஆகியவை. இவைகள் ஐந்தும் ஒரு சிலருக்கு மட்டும் கிடைத்தால் போதாது. இந்த இன்றியமையாத' தேவைகள் எல்லோருக்கும் கிடைக்கவேண்டும். அதை உணர்த்துவது தான், அதை எடுத்துக் காட்டுவது தான் சோஷலிசம் என்று சொல்லுவது. இப்படி அதற்கொரு சிறிய விளக்கம் கூட உண்டு என்றும் மக்கள் இன்புற்று வாழ வேண்டும் என்றும் அந்த நோக்கத்தோடு அரும்பாடுபட்டு, நாம் அன்னிய ஆட்சியை அகற்றி, சுதந்திரத்தை பெற்று, சுதந்திரத்தை பெற்ற பிறகு, அந்த சுதந்திரத்தை நம்முடைய மக்கள் அனைவரும் ஒன்றாக பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். பயன்படுத்திக் கொண்டு நிரந்தரமான ஒரு சுபீட்சை வாழ்க்கை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு நாம் பாடுபட்டுக் கொண்டு வந்திருக்க ஆவடியிலே காங்கிரஸ் கூடிய போது அப்பொழுது அதற்கொரு விளக்கம் கூறப்பட்டது. மேலும் நம்முடைய தலைவர் ஸ்ரீ காமராஜ் அவர்கள் தலைமையில் புவனேஸ்வரத்திலே சமீபத்தில் ஒரு காங்கிரஸ் மகாநாடு கூடியது. அந்த காங்கிரஸிலே அந்த சோஷலிசத்தின் லட்சியத்திற்கு ஒரு விளக்கம் கூறியது. ஆவடி மகாநாடு ஒரு நல்ல சரித்திர பிரசித்திபெற்ற மகாநாடு. அப்பொழுதுதான் சத்தியமூர்த்தி நகர் என்று பெயரிடப்பட்டது. அப்பொழுது ஏராளமான மக்கள் இங்கே கூடினார்கள். அப்பொழுது போலீஸார் தான் மிக சிறந்த வகையிலே போக்குவரத்து எல்லாம் சமாளித்து ஒருவித தொல்லையும் இல்லாமல் பணி புரிந்தார்கள். ஆண்டுதோறும் காங்கிரஸ் மகாநாடு நடக்கிறது ஆங்காங்கே. சென்ற காங்கிரஸ் மகாநாடு புவனேஸ்வரத்தில் நடந்தது. ஆனால் இதுவரையிலே இந்த எட்டு ஆண்டுகளில் ஆவடியிலே கூடியமாதிரி பெரிய கூட்டம் எங்கேயும் கூடவில்லை என்று அங்கே போய் பார்த்தவர்கள் எல்லாம் வட நாட்டில் இருந்து வருகின்றவர்கள் கூட சொல்லுகின்றார்கள். அப்படி கூடியபோது போலீஸார்தான் முன்னின்று சமாளித்து நல்ல முறையிலே இதை நடத்தி வைத்தார்கள்.

இதே இடத்திலேதான் இப்பொழுது அவர்களுக்கு ஒரு குடியிருப்பு; அதுவும் விசேஷ ஆயுதம் தாங்கும் படையினருக்காக. அவர்கள் அற்புதமான பயிற்சி பெற்றவர்கள்; திறன் உள்ளவர்கள்; துணிவு உள்ளவர்கள். நம்

முடைய தமிழ் நாட்டில் மட்டுமல்லாமல் எல்லைப் புறங்களிலெல்லாம் பாதுகாப்பு அளிக்கின்றவர் கள்; மற்றமாநிலங்களுக்கெல்லாம் பாதுகாப்பளிக் கின்றார்கள். அவர்கள் ராணுவத்தினரின் வேலைத் திறமையோடு பாதுகாப்பு அளிக்கின்றார்கள். ''ஆற்றல்மிக்க பாதுகாப்பு'' என்ற பாராட்டுதல் களைப் பெற்றவர்கள். அங்கே போய் பணிபுரிவ தென்றால் எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் - சீதோஷ்ண நிலை ஒன்று, ஆபத்து ஒன்று-எதை யும் பொருட்படுத்தாமல் இன்று நம்முடைய விசேஷ ஆயுத போலீஸ் படையினர் மற்ற மாநிலங்களுக்கு சென்று தங்கள் கடமையை துணிவோடு, தியாக உணர்ச்சியோடு செய்து வருகின்றார்கள். இந்த பெருமை இந்த போலீ ஸாருக்கு உண்டு. அத்தகைய போலீஸாருக்கு இந்த இடத்திலே குடியிருப்பு ஏற்பட்டது மிக பொருத்தம். நல்ல ஒரு குடியிருப்பு அமைந் திருக்கின்றது. நாமெல்லாம் பெருமைப்படக் கூடிய அளவிலே அந்த குடியிருப்பு அமைந் திருக்கின்றது. அதோடு மற்றவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதுபோல் எட்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்த ஆவடி காங்கிரஸ் நடந்தபோது ஒரு கண் கொள்ளாத காட்சியாக இருந்து அதற்குபின் அந்த ஆவடி காங்கிரஸ் பந்தல் எல்லாம் பிரிக் கப்பட்டபோது ஒன்றுமில்லை. இங்கே காங்கிர ஸுக்கு வந்தவர்கள் காங்கிரஸ் அழகைப் பார்த் தார்கள். ஸ்ரீ சவான் அவர்கள் ஒருமுறை இங்கே இந்த பாதுகாப்பு தொழிற்சாலைகளைப் பார்ப்பதற்கு வந்தார்களாம். அவர்கள் என் னிடம் டெல்லியிலே பார்த்தபோது சொன்னார் கள். ''நான் அங்கே போய் பார்த்தேன். எனக்கு எங்கே காங்கிரஸ் மகாநாடு நடந்தது என்று அடையாளம் தெரியவில்லை, எங்கே பார்த் தாலும் கட்டிடமாயிருக்கிறது. அப்புறம்தான் எந்த ஸ்தலத்திலே காங்கிரஸ் மகாநாடு நடந் தது என்று அவர்களை கேட்டேன்;'' என்று சொன்னார்கள். அப்படி இந்த எட்டு ஆண்டு களிலே நாம் எத்தகைய ஒரு மகத்தான அபி விருத்தி அடைந்திருக்கிறோமென்பதை இந்த ஆவடி ரோடிலே வந்தாலே போதும், கண் குருடாயிருப்பவர்களும்கூட, இரண்டு கண்கள் போயிருக்கிறவர்களும் கூட காணலாம். ஆனால் அதைவிட குருடர்கள் சிலபேர் இருக்காங்க. நம்மிடத்திலே ஒன்றுமில்லை, ஒன்றுமில்லை, என்று எப்போது பார்த்தாலும் பஞ்சப்பாட்டு பாடுவார்கள். நல்ல எண்ணம் இல்லாதவர்கள், கெட்ட எண்ணம் உள்ளவர்கள். மற்றவர்களை யும் கெடுக்கப் பார்க்கின்றார்கள்.

பள்ளிக்கூடம் வச்சிருக்கோம் என்றால் படிக் காதே என்று சொல்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். அந்த காலத்திலே இரணியன் இருந்தான். அவ னுடைய சொந்த பிள்ளையை படிக்காதே என்று சொன்னான். ஆனால் பெற்ற தகப்பனாயிருந்தா லும்சரி அவன் கேட்கவில்லை. எப்படி கேட்பான்? கெடுதலுக்கு வழி காட்டினால் எவனும் கேட்க மாட்டான். ஆனால் நம்மிலே சிலபேர் ஏமாந் தவர்கள் இருக்கின்றார்கள். முட்டாள்கள் இருக்கின்றார்கள். யாரோ வேணுமென்று நம்மை கெடுக்கறதுக்கு பார்க்கிறார்கள் என்றால் அதற்கு உட்படக்கூடிய அறியாமை ஒன்று இன்னும் இருக்கின்றது. அந்த அறியாமை போக்கு வதற்குத்தான் நல்ல பள்ளிக்கூடங்கள் எல்லாம் கட்டுகிறோம். ஏதோ வயது வந்தவர்களில் சில பேர்கள் முட்டாள்கள் இருக்கின்றார்கள். தவறு தல்களிலே ஈடுபடக்கூடியவர்கள் இருக்கிறார் கள். இதெல்லாம் நம் முற்காலத்தில் நல்ல கவனம் செலுத்தாத ஒரு காரணத்தினால்தான். இன்னும் நம்முடைய நாட்டிலே ஒரு பக்கத் திலே இந்த குறை. அழிவு சக்திகளுக்கு இரை யாகின்றவர்கள் இன்னும் இருக்கின்றார்கள். இதெல்லாம் நாம் முன்பு கவனிக்காதது ஒரு குறை. அவர்கள் கவனிக்கப்படாதது ஒரு குறை. குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே நல்ல பள்ளிகளை வைத்து அறிவை புகட்டி நல்ல ஒழுக் கத்தை தோற்றுவித்தால் இம்மாதிரி யெல்லாம் இருக்காது என்பதை நாம் எல்லோரும் நன்றாக உணர்ந்திருக்கின்றோம். ஆகவே தான் எங்கு பார்த்தாலும் கிராமங்களில் எல்லாம் பள்ளிக்கூடங்கள் மட்டுமல்ல அதற்கு தகுந்த கட்டிடம் மட்டுமல்ல, அதில் பிள்ளை கள் பசியினாலே வாடுகின்றபோது, அவர்

களுக்கு அறிவு போதிய அளவு அவர்கள் மனதிலே படியாது, ஆகவே உணவும் அளிக்க வேண்டும், சீருடை வழங்கவேண்டும், பள்ளிக்கூடம் நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டுமென்ற வகையில் நாம் ஈடுபட்டிருக்கின்றோம். இன்று இந்தபள்ளியிலே மதிய உணவு அளிக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றீர்கள். மதிய உணவுக்காக தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஆரம்ப பள்ளிக்கூடங்களில் மட்டும் இந்த வருடம் அரசாங்கம் செலவு செய்ய முற்பட்டிருந்தது, 1 கோடி 68 லட்சம் ரூபாய். சாப்பாடு, ஏழைக்குழந்தைகள் பள்ளிக்கூடத்தில் உள்ள எல்லா பேருக்குமல்ல. சராசரியிலே மூன்றிலொரு பங்கு குழந்தைகளுக்காகவே மதிய உணவு அளிப்பதற்கு சர்க்கார் செலவு செய்வது 168 லட்சம். ஆனால் மற்றவர்கள் கொடுப்பது எப்படி ஆவடி பஞ்சாயத்து, திருமுல்லைவாயில் பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் இவைகளில் எல்லாம் அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளுகின்றார்களோ அம்மாதிரி மக்கள் கொடுக்கிறது 1 கோடி 10 லட்சம். ஆரம்ப பள்ளியிலே மட்டும் சாப்பாட்டிற்கு 1 கோடி 68 லட்சம் அரசாங்கம் கொடுக்கிறது. 1 கோடி 10 லட்சம் மக்கள் கொடுப்பதோடு 2 கோடியே 78 லட்சமாகிறது. அதோடு அமெரிக்காவிலிருந்து கேர் ஸ்தாபனம் கொடுக்கின்றார்கள். பால்பவுடர் எல்லாம் அது குழந்தைகளுக்காக நமக்கு இலவசமாக கொடுக்கின்றார்கள். அதை விநியோகிப்பதற்கும் 20 லட்சம் ரூபாய் ஆகிறது. இது இல்லாமல் கனம் உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதுபோல் அரிஜன இலாகாவின் மூலம் பள்ளிகளுக்கும் ஹாஸ்டலுக்கும் செலவு செய்கிறோம். இன்னும் கேர் ஸ்தாபனம் அவைகளுக்கு கூட பால் பவுடர் எல்லாம் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். பள்ளிக்கூடம் இல்லாத கிராமம் இல்லை இன்றைய தினம்.

சில நாட்களுக்கு முன் டெல்லியிலே மற்ற மாநில அமைச்சர்களெல்லாம் கூடி யிருந்தார்கள். மத்திய அரசாங்க அமைச்சர்களெல்லாம் கூடியிருந்தார்கள். நல்ல முறையில் படிப்பு சொல்லி கொடுக்கவேண்டும். கிணற்றுத் தவளையாக இருந்தால் போதாது. ஆங்கிலம் இன்று உலக மொழி. அதை மூன்றுவது வகுப்பிலிருந்து நாங்கள் சொல்லி கொடுக்கிறோம் என்று மற்ற தென்பக்கத்திலுள்ள சில மாநிலங்களிலே சொன்னார்கள். சரி ஆங்கிலம் சொல்லிக் கொடுக்கிறது நல்ல முறையிலே சொல்லி கொடுக்கவேண்டும். அதற்கெல்லாம் பயிற்சி இருக்கிறதா ? ஒரு அந்நிய மொழியை குழந்தைப் பருவத்திலே சொல்லிக் கொடுக்கறதுக்கு அதற்கு என்ன செய்வது என்றெல்லாம் பேசினார்கள். அப்போது நான் அவர்களுக்குச்சொன்னேன். தமிழ் நாட்டிலே இப்போதே நல்ல முறையில் அதற்கு தேர்ந்தவர்கள், பிரிட்டிஷ் கவுன்சில் சார்ந்தவர்களை வைத்து 28,000 ஆசிரியர்களுக்கு ஆங்கிலம் நல்ல முறையிலே இளம் வயதிலே ஆரம்ப பள்ளியிலே சொல்லிக்கொடுக்கிறது, எல்லா பயிற்சி அளிக்கிறோம் என்று சொன்னேன். எல்லோரும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். மற்ற மாநிலங்களிலெல்லாம் இனிமேல் தான் அதையெல்லாம் செய்யணும். 28,000 ஆசிரியர்களுக்கு போதனை பயிற்சி செய்வதற்கு கூட நாம் முன்னமே ஏற்பாடு செய்து விட்டோமே என்பது அவர்களுக்கு ரொம்ப ஆச்சரியமாக இருந்தது. அப்புறம் ஒவ்வொருவராய் வந்து என்ன செய்வது, எப்படி செய்வது என்று எங்களுக்கு எழுதி கொடுங்கள், என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். அவ்வாறு மற்றவர்களுக்கெல்லாம் எடுத்துக்காட்டான முறையிலே கல்வித்துறையில் நாம் கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகின்றோம். குறைந்தபட்சம் உயர்நிலைப்படிப்பு அளிக்கவேண்டும் என்பது கிராமங்களில் உள்ளவர்கள் எல்லாம் உணர்ந்ததினால் தான் இப்போது எங்கே பார்த்தாலும் உயர்நிலைப்பள்ளி வேண்டும் என்று கேட்கின்றார்கள். இந்த ஏப்ரல் மாதம் இறுதி, மே மாதம், ஜூன் மாதமானால் வேறு எந்த பெடிஷனும் வருவதில்லை. எங்களுக்கு உயர்நிலைப்பள்ளி வேணும் என்றுதான் கேட்கிருங்க. நேற்று ஒரு கிராமத்திற்கு போயிருந்தேன். பணத்தை கொண்டு வந்து கொடுக்கிருங்க உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு நாங்கள் முன்னே டெபாஸிட்டாக கொடுக்கிறோம் என்று. இங்கே உயர்நிலைப்பள்ளி இந்த

கிராமத்திலே துவக்க வேண்டுமென்று கூறுகின்ருர்கள். அப்படி ஒரு விழிப்பு இருக்கிறது.

சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு நாம் விசேஷமாக கவனம் செலுத்த வேண்டும். அவர்கள் படிப்பதிலே விசேஷ கவனமில்லை. விசேஷ வசதிகள் அளிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கின்ருேம். அதிலும் போலீஸ் படையினர் போலீஸ் படையிலே விசேஷ ஆயுதம் தாங்கும் போலீஸ் படையினர் அவர்கள் எங்கே அவசியம் இருந்தாலும் அங்கே போய் வேலை செய்யணும். மனம் கோணுமல் வேலை செய்கின்ருர்கள். நம் மாநிலத்துக்கு அப்பாலும் தங்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய ஆபத்தை கூட பொருட்படுத்தாமல் போய் வேலை செய்கின்ருர்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு ஒரு தொல்லை இருக்கக்கூடாது. அவர்களுக்கு வசதி இருக்க வேண்டும். நல்ல குடியிருப்பு, மற்ற சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள், எல்லோருக்குமா அம்மாதிரி கட்டி விட்டிருக்கிருேம். எத்தனையோ பேர்கள் திண்டாடுகிருர்கள். எத்தனைபேர் இன்னும் வராங்க. எப்படியாவது அகாமடேஷன் கண்ட்ரோலரிடம் சொல்லி எங்களுக்கு அந்த வீட்டை கொடுங்கள் என்று கேட்கிருங்க. அதுக்குகூட கஷ்டமாயிருக்கு. வீட்டு சொந்தக்காரங்க ஏதோ சொல்லி எங்களுக்கு வேணும் என்று கேட்கிருங்க. நேற்று ஒரு வீட்டைப்பற்றி வந்தது. சொந்தக்காரர் அவர்களுடைய கஷ்டத்தை சொல்ருங்க. என்னுடைய மனைவிக்கு சீக்கு, அந்தவீடு வேணும்னு அவங்க வந்து கேட்கிருங்க. யார் யார் கேட்கிருங்க, என்ருல் நாலு ஐந்து பெரிய அதிகாரிகள் அவர்களுக்கு வீடு, வாடகைக்கு கேட்கிருங்க. இப்படி தொல்லை இருக்கின்றது. அதிகாரிகளே வீடு இல்லாமல் அல்லல்பட வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. எல்லோருக்கும் கட்டிவிடவில்லை. ஆனுல் போலீஸார் விஷயத்தில் மட்டும் நாம் விசேஷ கவனம் செலுத்தி நமது லட்சியம் நூற்றுக்கு 80 சதவிகிதம் உள்ள அதிகாரிகளுக்கு முன்னே வீடுகட்டி விடவேண்டுமென்று வேகமாக நாம் கட்டிக்கொண்டு இருக்கின்ருேம். அவ்வளவு வேகம் மற்றதில் எல்லாம் இல்லை அதிலும் இந்த விசேஷ ஆயுதபடை போலீஸாருக்கு முதன்மையான கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் இங்கே இம்மாதிரி இந்த இடம், நல்ல இடம் அதுவும் ஆவடியிலே அந்த காங்கிரஸ் மகாநாடு நடந்த இடம் உகந்தது என்று முன்னமே இதற்கு அடிக்கல் நாட்டவந்தபோது நாங்கள் கூறினேம். மிகப் பொருத்தமாகவே இதை இந்த விசேஷ ஆயுதப் படையினருக்கு இந்த குடியிருப்பு வேண்டுமென்று நல்ல முறையிலே குடியிருப்பு கவனிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

குடியிருப்பு திட்டம் மட்டும் நிறைவேற்றிவிட்டால் போதாது. மற்ற வசதிகளும் வேண்டும். ஆகவே பள்ளிகள் கட்டணும். நல்லா கட்டணும். இதிலே பஞ்சாயத்து யூனியன் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. வில்லிவாக்கம் பஞ்சாயத்து யூனியன், திருமுல்லைவாயில் பஞ்சாயத்து, ஆவடி பஞ்சாயத்து எல்லோரும் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்ருர்கள். இப்பொழுது எத்தனை தொழிற்சாலைகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. இன்னும் இடம் போதவில்லை. இன்னும் இப்படியே போனுல் திருவள்ளுர் தாண்டி போனுலும் அரக்கோணம் வரைக்கும் போகவேண்டியிருக்கின்றது. பின் அரக்கோணம் வரைக்கும் ரோடு சரியா போட்டுவிடுவார்கள். இண்டஸ்டரியல் எஸ்டேட் வந்துவிட்டது. ஆவடியிலே பாருங்க. எத்தனை தொழிற்சாலைகள் இதெல்லாம் நாம் சுதந்திரம் அடைந்து நாமெல்லாம் வேகமாக நம்முடைய முன்னேற்றத்தில் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டதனுல் அல்லவா ஏற்படுகிறது. புதிது புதிதாக வந்துக் கொண்டிருக்கிறது. இப்படி வந்து கொண்டிருந்தால் மக்களுக்கு ஒரு செழிப்பு ஏற்படுகின்றது. சில பேர் தவறுதலாக நினைக்கிருர்கள். போலீஸாருடைய தேவையெல்லாம் வறுமை நாட்டிலே தான் எல்லா குற்றங்களும் நடக்கும். ஆனுல் மேல்நாடுகளை பார்த்தால் எங்கே செழிப்பு இருக்கிறதோ, அங்கு குற்றங்கள்கூட அதிகமாயிருக்கின்றது. ஆனுல் அவர்களை நாம் காப்பி அடிக்கணும் என்று நான்

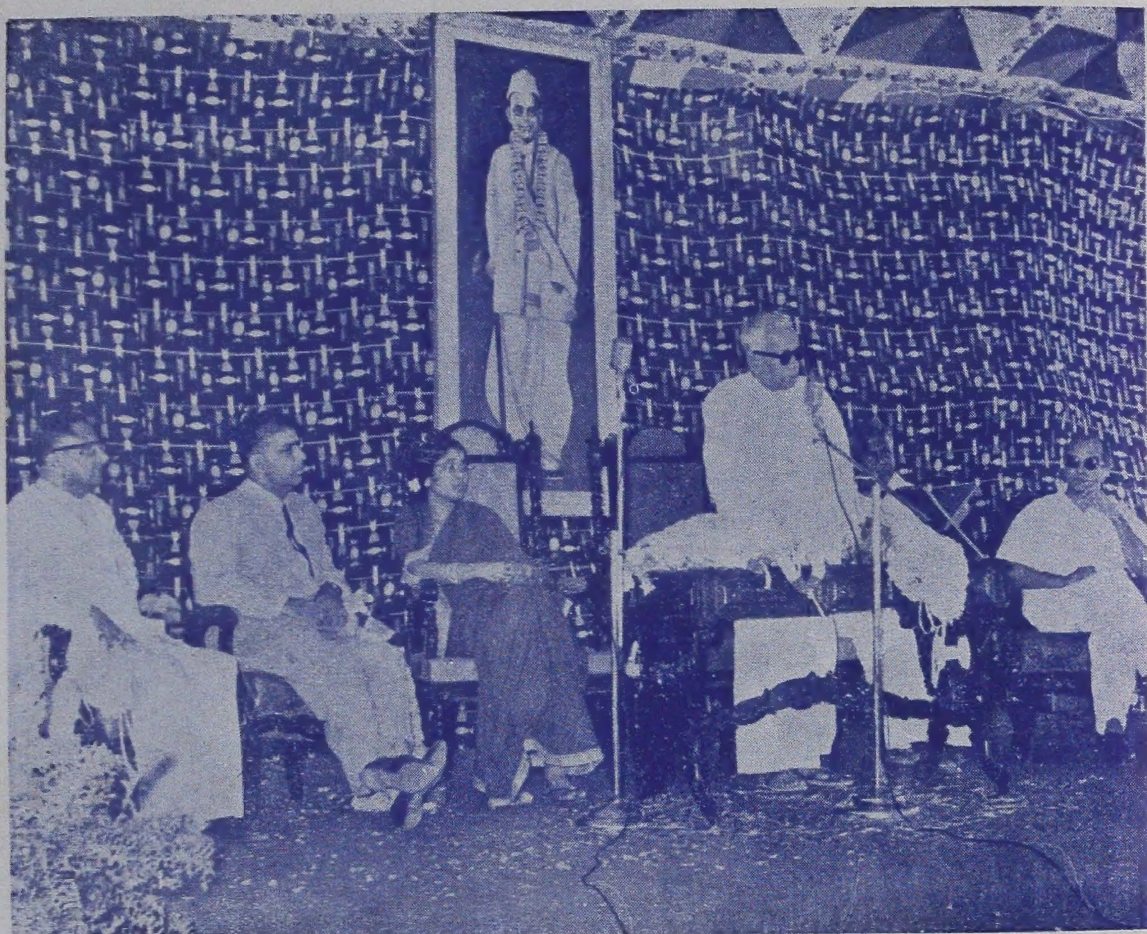
சொல்லவில்லை. குற்றங்களைக் குறைக்கணும், குற்றங்களின் மனப்பான்மைகள் அறவே அகற்றப்பட வேண்டும்.

ஆனால் செழிப்பு ஏற்பட ஏற்பட பாதுகாப்பும் வேண்டும். பாதுகாப்பு இல்லாமல் மற்றதெல்லாம் இருந்து என்ன பிரயோசனம். அமைதி இல்லையென்றால் எவ்வளவுதான் சம்பாதித்தால் என்னவாகும். ஆவடி தொழிற்சாலையிலே பாரசூட் பேக்டரியிருக்கு. 4000 பேர் தைக்கிறாங்க. இதை தைக்க அங்கே ஆண்கள் பெண்கள் உட்கார்ந்து 4000 ஸ்டிச்சிங் மிஷின் வைத்துக்கொண்டு தைக்கிறாங்க. தையல் இயந்திரத்தை வைத்துக்கொண்டு அந்த தையல் இயந்திரத்திலே தைக்கிறவர்களுக்கு எல்லாம் மூன்று ரூபாய், நாலு ரூபாய் கூட வருகிறது. 120 ரூபாய் 150 ரூபாய் மாதம் வாங்குகிறார்கள். ஆவடி காங்கிரஸுக்கு முன் அம்பத்தூர் சைகில் பேக்டரி ஒன்றுதானே இருந்தது. அப்புறம் என்ன பேக்டரி இருந்தது. வேறே ஒன்றும் இல்லை. அப்புறம் இந்த எஸ். ஏ. பி. க்காக உங்களுக்காக கட்டிடத்தை வாங்கி பாதிவரை கொடுத்துவிட்டு பாதி இந்த ட்யூப் லிமிடெட்டுக்குகொடுத்தோம். ட்யூப் லிமிடெட் கட்டிடம் வந்தது. அதோடு அப்புறம் எத்தனை தொழிற்சாலைகள் வந்திருக்கின்றது ? அதோடு மற்ற கல்வி ஸ்தாபனங்கள் பாலிடெக்னிக், ஹைஸ்கூல், வில்லிவாக்கம் ஹைஸ்கூல் கூட இந்த ரோடு பக்கத்தில். எவ்வளவு நல்ல கட்டிடம் ; லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து அந்த வில்லிவாக்கம் ஹைஸ்கூல் சிங்காரம் பிள்ளை பள்ளிக்கூடம் என்று முன்னே கிராமத்திலே இடம் இல்லாமல் இருந்தது. இப்போ லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து அந்த கட்டிடம் கட்டியிருக்கின்றார்கள். செழிப்பு ஏற்பட்டது என்றால் அமைதியும் வேண்டும். அமைதியில்லாமல் செழிப்பு இருந்து என்ன பிரயோசனம். நிம்மதியேயில்லை. ராத்திரியில்போய் படுத்தால் யார் என்ன பண்ணுவானோ, எங்கு கொள்ளையடிப்பாங்களோ, என்ன ஆகுமோ என்று தூக்கம் வருவதில்லை. அல்லது யாரோ இன்னைக்கு ரயிலுக்கு போனாங்க திரும்பி வரவரைக்கும் ஆபத்து. திரும்பி வருவாங்களா என்று சந்தேகப்படக்கூடிய அளவிலே மற்ற நாடுகளிலெல்லாம் நிலைமை.

நம் நாட்டிலே அதேவிதமான சிக்கல்கள். எத்தனை பிரச்னை இருந்தாலும் எத்தகைய சிக்கலான பிரச்னைகள் ஏற்பட்டாலும், எத்தகைய நாசசக்திகள் நடமாடுகின்றது என்றாலும் அவைகளையெல்லாம் சமாளித்து மக்களுக்கு ஒரு அமைதியை அளிக்கவேண்டும். மக்கள் இன்புற்று வாழ வேண்டும். மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் ஒரு புறம் உயர அதோடு மக்கள் அமைதியும் பெற்று இன்புற்ற வாழ்க்கை வாழ வேண்டும் என்ற நோக்கத்திலே இந்த அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி வருகின்றது. அதிலே போலீஸாருக்கு மிகவும் முக்கியமான ஒரு இடம் உண்டு என்பதை நீங்கள் எல்லோரும் உணர்ந்து இருக்கின்றீர்கள். ஆகவே போலீஸாருக்கு குடியிருப்பு வசதி செய்து கொடுப்பதோடுகூட மேலும் அவர்களுக்கு க்ஷேமநல வேலைக்கெல்லாம் திட்டங்களெல்லாம் வைத்துக்கொண்டு பிரத்தியேகமாக அது நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. போலீஸ் இலாகாவிலும் மிகுந்த அக்கறை கொண்டு அவர்களுக்கென்று நிதியைத் திரட்டி அரசாங்கம் ஓரளவு உதவி அளித்து அந்த நிதியைக் கொண்டு குடும்பங்களுடைய நலனும் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதோடு கூட இன்று திரு. புருஷோத்தம முதலியார் அவர்கள் கூறினார்கள். இந்த போலீஸாருடைய க்ஷேமநலத்துக்காக வேறு ஒரு நிதி இருக்கிறது, க்ஷேமநல நிதி. அதிலிருந்தும் நாங்கள் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதை நான் வரவேற்கின்றேன். ஆனால் எவ்வளவு கொடுத்தாலும் போலீஸாருடைய குடும்பங்களின் நலனுக்கு போதும் என்று சொல்வதற்கில்லை. அந்த வகையிலே அவர்கள் உதவித் திட்டம் கொண்டுவந்ததையும் நான் பாராட்டுகின்றேன்.

Entrance to the School
Satyamurthi Nagar, Avadi.

Hon'ble Sri M. BHAKTHAVATSALAM,
Chief Minister of Madras, presiding over the function.

இங்கே நூலகம் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. நூலகக் குழு தலைவர் திரு. புருஷோத்தம முதலியார் அவர்கள் மிகுந்த உற்சாகத்துடன், ஆற்றலுடன் ஜில்லாவில் பல நூலகங்கள் அமைத்து இருக்கிறார்கள். ஆஸ்பத்திரியிலே நூலகம் இருக்கிறது. போலீஸ் நிலையத்திலும் நூலகம் கட்டாயம் இருக்கவேண்டும். ஏனென்றால் போலீஸார் வேலை செய்வதென்றால் உலகத்தை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். அறிவு பெற வேண்டும். அறிவு இல்லாத ஒரு காரணத்தினால்தான் தவறு ஏற்படுகின்றது. ஆங்காங்கே தவறுதல்கள் ஏற்படுகின்றது என்றால் புகார்கள் வருகின்றன என்றால் பெரும்பாலும் புகார்கள் மிகைப்படுத்தப்படுகின்றன. அதோடு புகார்கள் மிகைப்படுத்துவதும் உண்டு என்பது எங்களுக்கு தெரியாமல் இல்லை. ஆனால் சில வகையிலே உண்மையாகவே தவறுதல்கள் நடக்கிறது. தவறுதல்களை போலீஸார் ஏன் செய்கிறார்கள்? இவ்வளவு சிறந்த ஒரு சேவை புரிகின்றவர்கள் தங்களுடைய உயிரைக் கூட திரணமாக மதித்து சேவை புரிகின்றவர்கள், ஏன் தவறுதல் செய்கிறார்கள் என்றால் அவர்களுக்கு போதிய அறிவு இல்லை. இப்பொழுது பிள்ளைகளெல்லாம் படிக்க, நல்ல ஒழுக்கம், இதெல்லாம் ஏற்பட நல்ல பள்ளிக்கூடம் கட்டியிருக்கிறோம். அப்பொழுது அப்படிப்பட்ட வசதி இல்லை என்றாலும் இப்பொழுதாகிலும் நல்ல அறிவு பெற வேண்டும். அதற்குத்தான் அந்த புத்தகங்கள் எல்லாம் வைத்து ஊர் விவகாரங்கள் உலக விவகாரங்கள் இவையெல்லாம் தெரிந்துக்கொள்ள வேண்டும். புத்தகங்களை படிக்கட்டும் என்று போலீஸாருக்கு குடியிருக்கும் இடத்திலே இம்மாதிரி நூலகம் வைப்பது நல்ல பொருத்தமென்றே நான் கருதுகின்றேன். அம்மாதிரி நூலகம் இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அவ்வாறு மேலும் மேலும் இந்த சத்தியமூர்த்தி நகர் சிறப்பு பெற்று வருகின்றது. இந்த விசேஷ போலீஸ் படையினருடைய குடியிருப்பை பொருத்த மட்டில் அதுவும் மேலோங்கி வளர்ந்துக் கொண்டு வருகின்றது. பிள்ளைகளை எல்லாம் தவறாமல் பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்ப விரும்புகின்றோம். ஆனால் இவைகளெல்லாம் போலீஸ்காரர்களுக்கு என்று அப்படி ஒரு மட்டம் தட்டுவதற்கு இல்லாமல் மற்ற குழந்தைகளும், பக்கத்தில் திருமுல்லைவாயில், மற்ற பக்கத்திலிருக்கின்ற குழந்தைகளும் சேர்ந்து படிக்க வைப்பதுதான் நல்லது. எப்போதும் நாம் பிரிந்து பிரிந்து இருக்கின்ற ஜாதி போய் புதிய ஒரு ஜாதி வருகிறது. அதற்கெல்லாம் இடம் கொடுக்கக் கூடாது. அந்தவகையிலே மற்ற குழந்தைகளையெல்லாம் சேர்த்துவைத்தாலும் பெரும்பாலும் போலீஸ் குழந்தைகள். இந்த குழந்தைகள் எல்லாம் நன்றாகப்படிக்கணும். படித்துத் தேற வேண்டும். உயர்ந்த அறிவு பெறவேண்டும். அதற்குரிய வகையிலேதான் மிக அழகாக இந்தக் கட்டிடம் கட்டப்பட்டு இருக்கின்றது. ஆகவே பலவகையில் சிறப்புவாய்ந்த இந்த விழாவில் கலந்துக் கொள்வதில் எனக்குள்ள மகிழ்ச்சியை தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். உங்கள் எல்லோருக்கும் என்னுடைய பாராட்டுதலும் நல்வாழ்த்துக்களும் கூறி, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

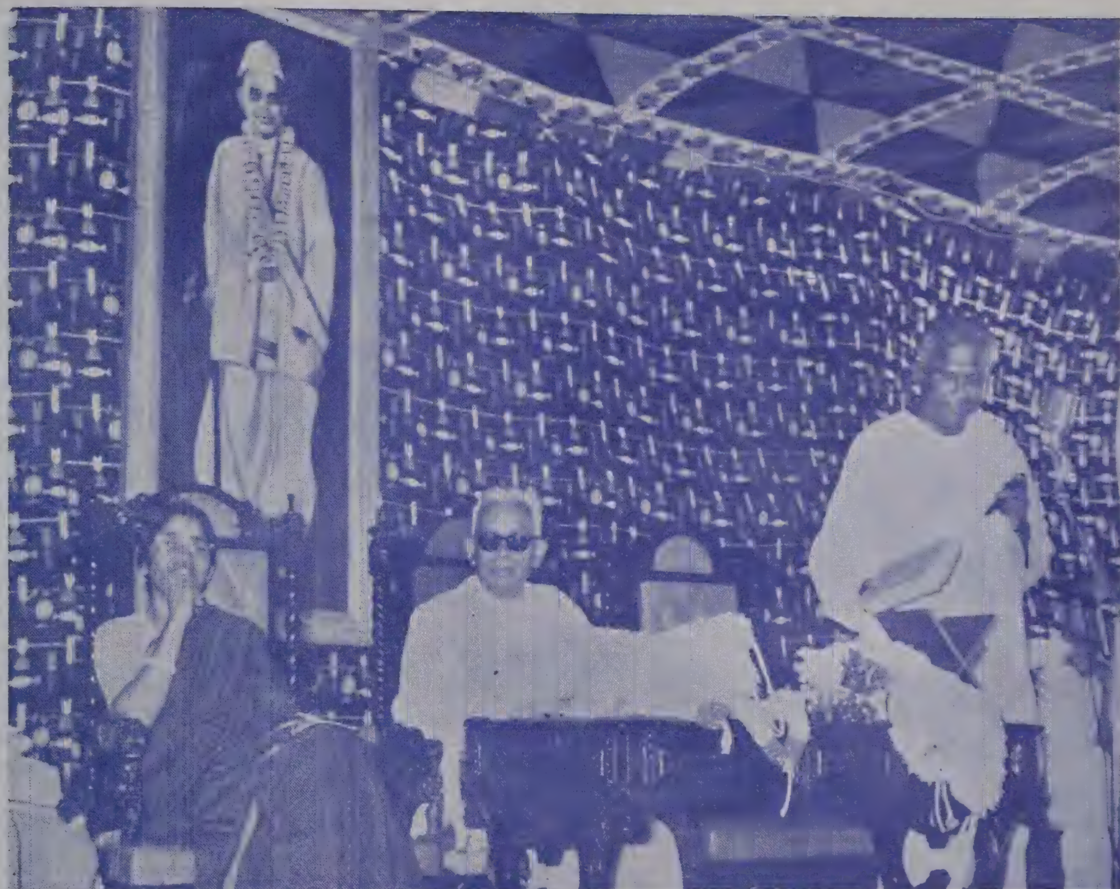
உள்துறை அமைச்சர்

திரு. கக்கன் அவர்கள் ஆற்றிய உரை

தலைமை தாங்கும் மதிப்புக்குரிய மாநில முதலமைச்சர் அவர்களே, அன்பார்ந்த பெரியோர்களே, தாய்மார்களே, சகோதரர்களே, நமது காலம்சென்ற தமிழகத்தின் தனிப் பெரும் தலைவர் கனம் சத்தியமூர்த்தி அவர்களின் பெயரால் வழங்குகின்ற இந்த நகரத்திலே ஸ்பெஷல் ஆம்டு போலீஸில் பணி செய்கின்ற அன்பர்களுடைய குழந்தைகளுக்காகவும், இன்னும் இதர குழந்தைகளுக்காகவும், பாடசாலை ஒன்று கட்ட வேண்டுமென்று திட்டமிட்டு நல்ல முறையிலே 77,000 ரூபாய் செலவு செய்து கட்டி முடிக்கப்பட்ட இந்த பள்ளிக் கட்டிடத்தை இப்போது நான் திறந்துவைக்கின்றேன். அங்கே சென்று கதவுகளை திறப்பதில்லை, இங்கேயே திறப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்துவிட்டார்கள். இப்போது இந்த புஸ்தகத்தை எடுப்போமானால் இந்த பாடசாலை திறக்கப்படும். முதலிலே அந்தப் பணியை செய்கிறேன் என்று தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். பாடசாலையையும், லைப்ரெரியையும் திறந்து வைக்கிறேன். (பாடசாலையும், நூலகமும் திறக்கப்பட்டது).

மதிப்புக்குரிய மாநில கனம் முதலமைச்சர் அவர்களே, ஸ்ரீமதி சரோஜினி வரதப்பன் அவர்களே, திரு. ஷெட்டி அவர்களே, மாவட்ட கலெக்டர் அவர்களே, மதிப்புக்குரிய புருஷோத்தம முதலியார் அவர்களே, அன்பார்ந்த சகோதர சகோதரிகளே!

ஊழியனாகிய நான் மக்களுக்காக தேசத்திற்காக ஊழியம் செய்யும் நண்பர்களுடைய குழந்தைகள் படிப்பதற்காக இந்த பாடசாலையை திறந்து வைக்கின்றேன். அதையொட்டி ஒரு வாசகசாலையும் திறப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பு மதிப்புக்குரிய ரூரல் லைப்ரெரி சேர்மன் திரு. புருஷோத்தம முதலியார் அவர்கள் கொடுத்து விட்டார்கள். இந்த பாடசாலையை கட்டுவதற்காக நல்ல முறையிலே பாடுபட்டு சிறப்பாக கட்டிமுடித்த இன்ஜினியர்களுக்கும் குறிப்பாக ஸ்பெஷல் பில்டிங் சீப் இன்ஜினியர் அவர்களுக்கும், சூபரின்டென்டிங் இன்ஜினியர் அவர்களுக்கும், எக்ஸிக்யூடிவ் இன்ஜினியர் அவர்களுக்கும் என் பாராட்டுதல்களை தெரிவித்துகொள்கின்றேன். நமது மாநிலத்திலே குறிப்பாக இன்ஜினியர்கள் நல்ல வேலை செய்து பல ஆக்க வேலைகள் செய்ததின் காரணமாக திட்டங்கள் வெகு விரைவாக முடிந்து இருக்கின்றன. அவர்கள் செய்கின்ற வேலையை இதர மாகாணத்து மக்களும் பாராட்டுவதை நாங்கள் அறிவோம். ஆகவே அவர்கள் நல்ல முறையிலே இதர வகை வேலைகள் செய்தாலும் இப்படி கல்விக்காக கட்டப்படும் பாடசாலையை சிறப்பாக, அதுவும் அதிகாரிகள் பக்கத்திலிருந்து கட்டி முடித்து குழந்தைகள் படிப்பதற்கு தக்க ஏற்பாடு செய்தது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. இந்த கட்டிடத்தை கட்டிய அன்பர்களுக்கு எல்லாம் எனது பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். இந்த பாடசாலை குழந்தைகளுக்கு மதிய உணவு கொடுப்பதற்காக பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன் ஏற்பாடு செய்து இருக்கின்றார்கள். திருமுல்லைவாயில் பஞ்சாயத்தும் ஓரளவு உதவிசெய்து இருக்கின்றது. நம்முடைய மாநிலத்திலே வருகின்றவருமானத்திலே நமது மதிப்புக்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்று நடத்தும் கல்வி இலாகா இந்த வருட வரவு செலவு திட்டத்திலே 31 கோடி ரூபாயும் சொச்சமும் மானியமாக பெற்றது. அதோடு நான் வகிக்கின்ற அரிஜன நல இலாகா மூலமாக கிட்டத்தட்ட கல்விக்காக 2 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கின்றோம். அதை சொல்லப் போனால் நம் மாநிலத்திலே வருகின்ற வருமானத்திலே நாலில் ஒரு பங்குக்கு அதிகமாக கல்விக்

Hon'ble Sri P. KAKKAN,

Home Minister of Madras inaugurating the School.

Hon'ble Sri P. KAKKAN,

Home Minister of Madras inaugurating the library.

காக நாம் செலவு செய்கிறோம். இவ்வளவு ரூபாயை செலவு செய்து பல ஆரம்ப பாடசாலை கள், உயர்தர ஆரம்ப பாடசாலைகள், உயர்நிலைப் பள்ளிகள், அதோடு மட்டுமில்லாமல் பல கலைக் கல்லூரிகளும், வருடந்தோறும் ஏற்படுவதை பார்க்கின்றீர்கள். வருடத்திற்கு 200 உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு மேலே நம்முடைய மாநிலத்திலே கல்விக்காக அதுவும் குறிப்பாக கிராமங்களி லெல்லாம் குழந்தைகள் ஹைஸ்கூல் படித்து உயர்நிலை பெறவேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய் கிறோம். இந்த வாய்ப்பு நமக்கு முன்பு கிடை யாது. காலம் சென்ற தனிப்பெரும் தலைவர் கனம் சத்தியமூர்த்தி அவர்களும், இங்கே இருக் கின்ற நம்முடைய மக்கள் தலைவரும், இந்த ஸ்தாபனத்தில் சேர்ந்து பணியாற்றி வருகின்ற மாபெரும் தலைவர்களும் பாடுபட்ட காலத்திலே இந்த வாய்ப்பு கிடையாது. முன்பெல்லாம் பெரிய கிராமத்திலே ஒரு பாடசாலை இருக்கும். அந்த பாடசாலையிலே 20, 30 மாணவர்கள்தான் வருவார்கள். படிக்கவைக்கிற எண்ணமே பெற்றோர்களுக்கு அன்று கிடையாது. இன்று ஏழைகளாயிருந்தாலும், பெற்றோர்களுக்கு தம் குழந்தைகள் கட்டாயமாக படிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் வந்துவிட்டது. இந்த எண்ணம் வருவதற்கு முக்கிய காரணம் நம்முடைய நாடு சுதந்திரம் பெற்றது தான். நமது நாட்டிலே மக்கள் ஆட்சி நடைபெறுகிறது. அந்த ஆட் சியை நல்ல முறையிலே நடத்துவதற்கு பாடுபட நம்முடைய தலைவர்கள் இருக்கின்றார்கள். அவர் களுடைய சேவையே இதற்கு முக்கிய காரணம் என்று மக்கள் தலைவர் மாஜி முதல் மந்திரி அவர் கள் தலைமையிலே இங்கே இருக்கின்ற கனம் இன்றைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அஸ்தி வாரம் இட்டு இந்த ஆவடியில் இந்த பணியை செய்தார்களோ, அதுமுதல அது நாளொருமேனி யும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்து நல்ல ஆக்க வேலையையும் செய்து வருவதை நீங்கள் கண் கூடாக இன்று பார்க்கிறீர்கள். குழந்தைகள் நன்கு படிக்க வேண்டும். குறிப்பாக தமிழகத் திலே முன்பெல்லாம் வாத்தியார் மகன் வாத்தி யார்தான், போலீஸ்காரர் மகன் போலீஸ்காரன் தான் என்ற நிலை இருந்தது. ஆனால் இப்போது அந்த சொல்லையெல்லாம் மாற்றி விட்டோம். உழவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழக்கோல் தான் மிச்சம் என்று அந்த காலத்தில் கூறுவார்கள். இப்போ உழவனுக்கு ஜாஸ்தி. முதலாளிக்கு கொஞ்சம். அதேமாதிரி இங்கே ஸ்பெஷல் ஆம்டு போலீஸ்லே வேலை செய்தாலும் சரி, அல்லது இதர போலீஸ் படையிலே வேலை செய்தாலும்சரி, அல்லது அரசாங்கத்திலே வேறு எந்த துறையில் வேலை செய்தாலும் சரி அவர்கள் குழந்தைகள நன்றாக படித்து அவர்களுடைய தகப்பனார்களை காட்டிலும் உயர்ந்த நிலைமைக்கு வரவேண்டு மென்று அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்துக் கொண்டு வருகிறது. இதை கண்கூடாக நாம் பார்க்கிறோம். சொல்லப் போனால் அதற்கு நானே ஒரு எடுத்துக் காட்டு. அதனாலே நம்முடைய நாட்டிலே குழந் தைகள் படித்து உயர்ந்த நிலைக்கு வரவேண்டும். நாட்டிலே அவர்கள் நல்ல பொறுப்பினை வருங் காலத்திலே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். நம் முடைய நாட்டிலே போட்ட திட்டங்களை நல்ல முறையிலே இன்றைக்கு பெரியோர்கள் நடத்தி னாலும் அந்தப் பொறுப்பினை பின்னால் நடத்தி நாட்டின் பொருளாதார திறனை பூரணமாக பெரி தும் பெறுவதற்கு அவர்களெல்லாம் முன் வர வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான் இப்படிப் பட்ட சிறந்த வேலைகளை அரசாங்கம் செய்து வரு கின்றது என்பதை உங்கள் மத்தியிலே நான் தெரி வித்துக் கொள்ளுகின்றேன். 11 ஜில்லாக்கள் நமது மாநிலத்தில் உள்ளன. அவற்றுள் 325 பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக் கின்றன. இந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் வாயி லாக பல ஆரம்ப பாடசாலைகள் நடைபெறு கின்றன. முன்பெல்லாம் பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவருக்கு பாடசாலையை பார்ப்பதற்கு அதிகா ரம் கிடையாது. அந்த ஊரில் பாடசாலையை பார்ப்பதற்கு பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர் சென்று ஏன் நீங்கள் பிந்தி வருகிறீர்கள் என்று ஆசிரியர்களை கேட்டால், நீங்கள் என்ன கேட் கிறது, சர்க்கார் பள்ளிக்கூடத்தில் நான் வரும் போது வருவேன் என்றெல்லாம் கூறுவார்கள். இன்றைக்கு பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஏற்பட்ட

பிற்பாடு அந்த பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவருக்கும், பஞ்சாயத்து யூனியன் அங்கத்தினர்களுக்கும் அந்த அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த வாய்ப்பு மக்கள் அரசாங்கத்திலே மக்களுடைய நன்மையை கவனிப்பதற்கு அந்த ஊரிலே பஞ்சாயத்துபோர்டு பிரெசிடென்டு அவர்களும் அங்கத்தினர்களும் தங்கள் கடமையை செய்வதின் மூலமாக அதிகாரத்தையும் அடைய வேண்டுமென்று அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றது. இப்போது நம்முடைய மாநிலத்திலே பாடசாலை இல்லாத கிராமம் கிடையாது. பஞ்சாயத்துபோர்டு இல்லாத ஊரும் கிடையாது. கூட்டுறவு சொஸைட்டி இல்லாத ஊரும் கிடையாது. 100-க்கு 100 பண்ணிவிட்டோம். மேலும் செய்ய வேண்டும். இந்த உயர்நிலை பள்ளிகள் பல ஏற்பட்டாலும் இன்னும் சில இடங்களிலே சில உயர்நிலைப்பள்ளிகள் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று இருக்கின்றது. அதை நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் தக்க திட்டமிட்டு அங்கெல்லாம் உயர்நிலைப்பள்ளிகள் ஏற்படுத்துவதற்கு பாடுபட்டுவருகிறார்கள். நாமெல்லாம் இப்படிப்பட்ட நல்ல காரியம் செய்யும் போது கிராமத்தில் இருக்கும் மகாஜனங்கள் அரசாங்கத்துடன் ஒத்துழைத்து மேலும் பல நன்மைகளை அடைவதற்கு முன் வர வேண்டும். நாடு உயர்ந்தால் தான் நாம் உயர்வோம். நாடு உயராவிட்டால் நாம் உயரமாட்டோம். சில பேர் நாடு எக்கேடு கெட்டு போனாலும் போயிட்டுபோகுது, நாம் மட்டும் நல்லா இருந்தால் போதும், என்னுடைய பெண்டு பிள்ளைகள் நல்லாயிருந்தால் போதும், என்ற எண்ணமுடையவர்களாக இருக்கின்றார்கள். அவ்வாறு இருப்பது நல்லதல்ல. நம்முடைய நாட்டை உயர்த்துவதற்கு நாம் எல்லோரும் பாடுபடவேண்டும். நாடு உயர நாம் உயர்வோம் என்றநல்லெண்ணத்தோடு பணியாற்றகுறிப்பாக இந்தவட்டார மக்களையும் இங்கே ஸ்பெஷல் ஆம்டு போலீஸிலே வேலை செய்கின்ற அன்பர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாடு உயர்ந்தால் தான் நாம் உயர்வோம் என்ற நல்லெண்ணத்தோடு நம்முடைய கடமையையும் செய்யவேண்டும். வரப்பு உயர நீருயரும், நீர் உயர நெல் உயரும், என்று ஔவையார் அந்த காலத்தில் பாடினார்கள். அந்த மாதிரி நாடு நல்லா இருந்தால்தான் நமக்கு வேண்டிய எல்லா வசதிகளும் கிடைக்கும். வீட்டு வசதி, சம்பள கூடுதல், இன்னும் பல வசதிகளை ஏற்படுத்துவதற்கு நாட்டை நல்ல முறையிலே நாம் உயர்த்தவேண்டும். நாம் போட்டிருக்கின்ற திட்டங்களை சிறப்பாக நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுவதோடு அந்த திட்டம் நிறைவேறுவதற்கு நாம் பக்கத் துணையாய் இருந்து நம்முடைய நல்லாசி நல்ல அன்பு ஆதரவு எல்லாம் கொடுக்கவேண்டும். காங்கிரஸ் செஷன்ஸ் நடந்த இந்த ஆவடியிலே அப்போது சோஷலிச தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினோம். இப்போது நடைமுறையில் நடத்துவதற்காக ஏற்பாடுகள் செய்துக்கொண்டு இருக்கின்றோம். அதுவும் ஜனநாயக முறையில் சோஷலிசம் பெற வேண்டும். இதெல்லாம் வருமா என்று ஒரு சிலர் சந்தேகம் படுவாங்க. இந்த ஆவடியிலே இத்தனை பேக்டரி எல்லாம் வருமா; இத்தனை வீடுகள் எல்லாம் வருமா; பாடசாலை வருமா; என்று யாரேனும் கண்டார்களா? ஆகவே நான் சொல்லுவதிலே கொஞ்சம் நம்பிக்கை வைக்கவேண்டும். "நம்பினோர் கெடுவதில்லை" நான்மறை வாக்கு. பெரியோர் சொல்லியிருக்கின்றனர். நம்பிக்கை வைத்து நீங்கள் எல்லோரும் ஒத்துழைத்தீர்களேயானால் நிச்சயமாக சிறந்த நன்மையை அடைவோம் என்று உங்கள் மத்தியிலே நான் தெரிவித்து கொள்கின்றேன். எல்லாவிதமான தொழிற்சாலைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இந்த தொழிற்சாலைகளையெல்லாம் பார்க்கும்போது ஆவடிக்கு முன்பு வந்தவர்கள் பார்த்தார்களேயானால் இது எந்த ஊர்; இவ்வளவு தொழிற்சாலைகள், கட்டிடங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றனவே என்று நினைப்பார்கள். எத்தனையோ தொழிலாளி மக்கள், பாட்டாளி மக்கள் வேலை செய்கிறார்கள் இங்கே. ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளிகள் பல கிராமங்களிலிருந்தும், ஆவடியில் இருந்தும் சரி, அல்லது திருமுல்லைவாயில் கிராமங்களிலிருந்தும் எல்லாம் இங்கு வந்து வேலை செய்கிறார்கள். இந்த வாய்ப்புக்கள் எல்லாம் தொழில் துறையில் நாடு

முன்னேற்றம் அடைந்து இராவிட்டால் அவர்களுக்கு கிடைத்திருக்காது.

தொழிலாளர் சமூகத்திற்கு சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள நான் ஆசைப்படுகின்றேன். உங்க குழந்தைகள் நன்ருக படிக்க வைப்பதற்கும் அரசாங்கம் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கின்றது. அது எங்கள் கடமை. நாங்கள் செய்கின்ருேம். ஆனுல் உங்கள் கடமை நல்ல முறையிலே தொழில் வளர தொழிற்சாலையில் நீங்கள் உங்கள் கடமையை சரிவர செய்து நாட்டினிலே நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட நாம் எல்லாம் நம் பணியை செய்வோம் என்ற நோக்கத்தோடு தொழிலாளர் சகோதரரும் தொழிலாளர் தோழர்களும் வேலை செய்ய வேண்டுமென்று இந்த சமயத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். ஆனுல் சில சமயத்தில் தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தி பல கோடி ரூபாய் செலவு செய்து கடைசியிலே ஒரு நாளுக்கு மறியல் என்று வந்துவிடும். தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தியிராவிட்டால் இத்தனை பேருக்கு வேலை கிடைத்திராது. ஆனுல் நியாயமான கோரிக்கை என்ருல் கோரிக்கைகளை கவனிப்பதற்கு அரசாங்கம் இருக்கின்றது. அதை கேட்டு அதன்படி நடக்க வேண்டும். இப்படித்தான் இதர நாடுகளிலெல்லாம் பார்க்கின்ருேம். தொழிலாளிகள், அதிகாரிகள், அரசாங்கத்திலே ஒரு முடிவு செய்து விட்டால் அதை ஏற்று நடக்கின்ருர்கள். இங்கே எது யார் சொன்னுலும் கேட்பதில்லை என்ற மனப்பான்மை இருக்கிறது. அது நல்லது இல்லை. இதை நல்ல முறையிலே உங்களுக்கு நான் மிக பணிவோடு தெரிவிததுக் கொள்ளுகின்றேன். உங்களுடைய குழந்தைகள் நன்ருக படிப்பதற்காக இங்கே போலீஸ் இலாகாவிலே பணி செய்கின்ற அன்பர்களுக்கு மட்டுமில்லை அதில் இதர கிராம குழந்தைகள் படிப்பதற்காகவும் ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கின்ருர்கள். ரூ. 77,000 செலவு செய்து கட்டியிருக்கின்ருேம். பல குழந்தைகள் இங்கே மதிய சாப்பாடு சாப்பிடுவதற்காக ஏற்பாடு செய்திருக்கின்ருர்கள். மதிப்பிற்குரிய ஷெட்டி அவர்களுடைய தரும பத்தினியார் இந்த பொறுப்பினை போலீஸ் இலாகாவிலே பணி செய்கின்ற அன்பர்களுடைய குழந்தைகளின் முன்னேற்றத்திற்காக இந்த பணியை செய்வதோடு உதவி செய்ய முன் வந்திருப்பது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. நம்முடைய மாநிலத்தில் மாதர் முன்னேற்றத்திற்காக பாடுபட்டு வருகின்ற ஸ்ரீமதி சரோஜினி வரதப்பன் அவர்கள் இந்த குழந்தைகளுக்கு மதிய உணவு வழங்கும் திட்டத்தை இன்றைய தினம் ஆரம்பித்து வைக்கப் போவது மிகவும் பொருத்தமானது. அதை நல்ல முறையிலே இங்கு இருக்கின்ற பெரியோர்கள், தாய்மார்கள், எல்லாம் உபயோகித்து குழந்தைகளை பாடசாலைக்கு தவருது அனுப்பவேண்டும். படித்தால்தான் முன்னேற்றம். படிப்பதற்கு வசதி செய்திருக்கின்றது. இந்த வாய்ப்பை நீங்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இன்றைக்கு இது ஆரம்ப பாடசாலையாகஇருக்கிறது. பிற்பாடு உயர்தர பாடசாலையாக வரும். இப்படி வருங்காலத்திலே குழந்தைகள் எல்லாம் நன்ருக படித்து உயர்ந்த நிலைக்கு போவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும் என்று இந்த சமயத்திலே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன்.

இந்த வாய்ப்பினை கொடுத்ததற்காக இந்த பாடசாலையை திறந்து வைப்பதற்கும் குறிப்பாக லைப்ரெரியை திறந்து வைப்பதற்கும் சந்தர்ப்பத்தை கொடுத்ததற்காக ஐ. ஜி., ஷெட்டி அவர்களுக்கும், டி. ஐ. ஜி., ஹோம்ஸ் அவர்களுக்கும், மதிப்புக்குரிய புருஷோத்தம முதலியார் அவர்களுக்கும், விசேஷமாக இங்கு வந்துள்ள பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன் அவர்களுக்கும், பஞ்சாயத்து பிரெசிடெண்ட் அவர்களுக்கும், என் நன்றியையும் பாராட்டுதல்களையும் தெரிவித்துக் கொண்டு வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. டி. புருஷோத்தம முதலியார் அவர்கள் ஆற்றிய உரை

(ஜில்லா நூலகக்குழுத் தலைவர்)

முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும், நமது உள் துறை அமைச்சர், ஸ்ரீ கக்கன் அவர்களுக்கும், இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் ஆப் போலீஸ் அவர்களுக்கும், ஏனைய பெரியோர்களுக்கும், தாய்மார் அவர்களுக்கும், மாணவ மாணவிகளுக்கும் வணக்கம்.

சென்னை மாவட்ட நூலகக் குழுவின் சார்பில் நமது முதலமைச்சர் அவர்களையும், உள்துறை அமைச்சர், ஸ்ரீ கக்கன், அவர்களையும், நான் இந்த விழாவிற்கு வருக, வருக என்று வரவேற்கிறேன். இந்த புனிதமான இடத்தில் இங்கே ஏற்படுத்தியிருக்கும் பள்ளிக்கு ஒரு புது கட்டிடம் திறக்கும்போது இங்கே ஒரு நூலகமும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றோம். நமது காங்கிரஸ் மகாநாடு நடந்த இந்த புனித இடமான, தலைவர் சத்தியமூர்த்தி பெயரால் உள்ள நகரில், ஒரு புதுபள்ளிக்கட்டிடமும், நூலகமும் ஏற்படுத்துவது பொருத்தமாக இருக்கின்றது என்று நீங்கள் எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வீர்கள்.

சத்தியமூர்த்தி நகரில் ஏற்படுத்தி இருக்கின்ற இந்த நூலகத்திற்கு "சத்தியமூர்த்தி" நூலகம் என்று பெயர் வைக்க வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றோம். இந்த நூலகத்தை நமது உள்துறை அமைச்சர் அவர்களை திறந்து வைக்கும்படி லோகல் லைப்ரெரி அதாரட்டி சார்பில் நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் இப்பொழுது 65 லைப்ரெரிகள் இருக்கின்றன. இது 66வது லைப்ரெரியாக இன்று காலை திறப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றோம். நூலகங்கள் எல்லாம் கிராமங்களிலேயே ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றோம். ஆவடியில் ஒரு நூலகம் இருக்கின்றது. ஆனால் சத்தியமூர்த்தி நகருக்கும் (எஸ். ஏ. பி. கேம்ப்) தனியாக ஒரு லைப்ரெரி ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று இங்கே இருக்கும் உதவி தளவாய், உயர்திரு. வி. ஜி. மனோஹரன் எங்களை கேட்டபோது இது போலீஸ் துறை அதிகாரத்தில் இருப்பதனால் இங்கே போலீஸ் டிபார்ட்மெண்டுதான் நூலகம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற ஒரு பிரச்னை ஏற்பட்டது. ஆனாலும் நூலகங்களெல்லாம் ஒரு இலாகாவில் இருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தைக்கொண்டு இங்கே நூலகம் ஏற்படுத்த ஒப்புக்கொண்டார்கள். பிறகு கூட இதை ஒரு டெலிவரி ஸ்டேஷன் ஆக நடத்தினால் போதுமென்று ஒரு உத்தேசம் இருந்தது—ஆவடியிலிருந்து இங்கு புத்தகங்கள் அனுப்புவது என்று. ஆனால் இங்கே ஜனத்தொகை ஐயாயிரம் இருப்பதனால் இந்த இடத்தில் தனியாக லைப்ரெரி ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று சாங்ஷன் செய்து இந்த லைப்ரெரியை இங்கே ஏற்படுத்தி இருக்கின்றது. தனியாக இதற்கு ஒரு லைப்ரேரியன் ஸ்டாப் இருப்பார்கள். புத்தகங்கள், பத்திரிகைகள், எல்லாம் வரும். இவைகளையெல்லாம் இலவசமாக எல்லோரும் வந்து படிக்கலாம். புத்தகங்களை வீட்டிற்கு எடுத்துக் கொண்டுபோய் வாசிப்பதற்கு இங்கே ஏற்பாடு செய்து தரப்படும். அந்த வசதிகளை எல்லாம் நீங்கள் பயன்படுத்திக் கொண்டு முன்னேற்றம் அடைய வேண்டுமென்று இறைவனை வேண்டிக்கொள்ளுகின்றேன். இந்த நூலகமானது இன்று இங்கே திறக்கப்பட்டு, அருகாமையிலிருக்கும் எஸ்.ஏ.பி. கேம்ப் இன்பர்மேஷன் செண்டரில் இதை தற்காலிகமாக நடத்துவதாக உத்தேசித்து இருக்கின்றோம். பிறகு இங்கே கட்டிடங்களெல்லாம் கட்டி முடிந்தவுடனே பள்ளிகூடத்திற்கு பக்கத்தி லிருக்கும நிலத்தில் ஒரு லைப்ரெரி கட்டிடம் தனியாக

கட்டிக் கொடுப்பதாகவும் தெரிவித்து இருக்கின்றார்கள். அந்த கட்டிடம் கட்டி முடிந்தவுடனே அந்த கட்டிடத்தில் லைப்ரெரி நடத்துவதற்கு கட்டிடம் வசதியாகவும் இலவசமாகவும் அதற்கு வேண்டிய உதவிகளெல்லாம் தந்த நமது ஐ. ஜி. ஆப் போலீஸ் திரு. ஷெட்டி அவர்களுக்கும், டி.ஐ.ஜி. ஆப் போலிஸ், திரு. எம். ஜே. ஹோம்ஸ் அவர்களுக்கும், இங்கே உதவி தளவாய் ஆக இருக்கும் திரு. வி. ஜி. மனோஹரன் அவர்களுக்கும். எமது நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். இந்த காலனியில் மக்களுக்கு ஷேமநல அபிவிருத்தியில் வேண்டிய வசதிகள் எல்லாம் செய்துக்கொண்டு வருவதைக் கண்டு நானும் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். அந்த திட்டத்தில் இங்கே லைப்ரெரியும் ஏற்படுத்தினது பொறுத்தமானது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன். லைப்ரெரிகள் எவ்வளவு அவசியம் என்பதை நான் அதிகமாக சொல்லத் தேவையில்லை. மிஸ்டர் சாக்ளா என்ற புது கவர்ன்மென்ட் ஆப் இந்தியா கல்வி அமைச்சர் அவர்களும் லைப்ரெரிகள் எங்கும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று தெரிவித்து இருக்கின்றார்கள். நமது மாவட்டத்தில் நூல்நிலைய இயக்கம் நன்றாக நடந்து வருகின்றது. பெண்களுக்கு விமன் லைப்ரெரி சர்வீஸ் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றோம். ஆஸ்பத்திரிகளிலெல்லாம் லைப்ரெரிகள் ஏற்படுத்தி ஆஸ்பிடல் லைப்ரெரி சர்வீஸ் என்று வைத்து இருக்கின்றோம். மேலும் ஸ்டூடண்ட் லைப்ரெரி சர்வீஸ் என்று ஆங்காங்கே மாணவர்கள் புத்தகங்களை எடுத்துக்கொண்டு நூல் நிலைய இயக்கத்திற்கு உதவி புரிந்து வருகின்றார்கள். சில இடங்களில் ஸ்டூடண்ட் ஸ்டடி சர்க்கிள் என்று லைப்ரெரிக்கு சேர்த்து வைத்திருக்கின்றோம். லைப்ரெரி என்றால் ஏதோ புத்தகம் படிப்பதற்கு மட்டுமில்லாமல் கல்சரல் ஆக்டிவிடிஸ் நடத்த வேண்டுமென்று சில இடங்களில் உபன்நியாசங்கள், லெக்சர்கள், இவைகளையெல்லாம் ஏற்பாடு செய்கின்றார்கள். திரு நகர் என்ற இடத்தில், காஞ்சிபுரத்திலிருந்து வந்து இருக்குறள் கிளாஸ் நடத்துகின்றார்கள் அங்கேஒருவர் திருவள்ளுவர் படம்கூட எங்கள் லைப்ரெரிக்கு கொடுத்திருக்கின்றார். இவ்விதமாக லைப்ரெரி இயக்கம் நன்றாக நடப்பதற்கு நமது மாவட்டத்தில் நமது முதலமைச்சர் திரு எம். பக்தவச்சலம் அவர்கள் எங்களுக்கு உற்சாகமும் ஊக்கமும் கொடுப்பதினால்தான் இவ்வளவு அழகாக நடந்து வருகின்றது என்று சொல்வதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள். ஆனால் பண வருவாய் பார்க்கப் போனால் செங்கற்பட்டு மாவட்ட நூலகத்திற்குதான் நிதி ரொம்பவும் குறைவாக இருக்கின்றது. எல்லா மாவட்டங்களைவிட இங்கே குறைவாக இருக்கின்றது. இருந்தபோதிலும் அரசாங்கத்தாருடைய உதவியினாலும் பொது மக்களுடைய ஆதரவாலும் நூலகங்கள் நன்றாக நடந்து வருவதை சந்தோஷமாக தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். இந்த எஸ்.ஏ. பி. காலனியில் ஷேமநல திட்டத்திற்கு ஷேமநல நிதியிலிருந்து டிஸ்டிரிக்ட் வெல்பேர் நிதி என்று வைத்திருக்கின்றோம். அதிலிருந்து உதவி வேண்டுமென்று திரு. வி. ஜி. மனோஹரன் அவர்கள் என்னிடம் தெரிவித்தார்கள். அதற்கு கலெக்டர் அவர்கள் சேர்மென் ஆக இருக்கின்றார்கள். அடுத்த கூட்டத்தில் அதையும் வைத்து எங்களால் ஷேம நல அபிவிருத்திக்காக இங்கே ஏதாகிலும நல்ல காரியம் நடத்துவதற்கு அந்த நிதியிலிருந்து ஏதாகிலும் உதவிவேண்டுமானாலும் கொடுக்க தயாராக இருக்கின்றோம் என்பதையும் சந்தோஷத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். இந்த காலனியில் எல்லோரும் கவர்ண்மென்ட் உத்தியோகஸ்தர்களாக இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் ஊக்கமாகவும் நல்ல இடத்திலும் அவர்கள் அலுவல்களை நடத்தி இருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு அரசாங்கம் வேண்டிய உதவிகளையும் வேண்டிய நன்மைகளையும் செய்து கொண்டு வருகின்றனர். இப்பொழுது ஏற்படுத்தியிருக்கும் இந்த பள்ளிக் கூட வசதியினாலும் நூலக வசதியினாலும்

மேலும் மேலும் அதிகமாக ஊக்கமாக அவர்களுடைய கடமையை செலுத்துவது நாட்டிற்கும் மக்களுக்கும் பணியாற்றுவதற்கு அவர்களுக்கு நல்ல வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு மறுபடியும் இறைவன் அருளாலும் நமது முதலமைச்சர், உள் துறை அமைச்சர், அவர்களுடைய ஆசிர்வாதத்தாலும் இந்த நிலையங்கள் நன்ருக இயங்க இறைவன் அருள் புரிய வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொண்டு நான் திரு. கக்கன் அவர்களை இந்த புதுப் பள்ளிக் கட்டிடத்தையும் நூலகத்தையும் திறந்து வைக்கும்படி தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

வணக்கம்.

கல்வி

"கண்ணுடையவர் என்பவர் கற்ருேர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லாதவர்."

"தொட்டனைத்தூறும் மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறும் அறிவு."

—குறள்.

Srimathi SAROJINI VARADHAPPAN,
Lighting **Kuthuvilakku** *in the school building.*

Srimathi SAROJINI VARADHAPPAN,

Inaugurating the midday meals scheme, of the girls section.

Hon'ble Sri M. BHAKTHAVATSALAM,
Chief Minister of Madras, going round the library.

Srimathi SAROJINI VARADHAPPAN,

Inaugurating the midday meals scheme of the girls section.

திருமதி சரோஜினி வரதப்பன் அவர்கள் ஆற்றிய உரை

(மாநில க்ஷேமநல ஸ்தாபன தலைவி)

மதிப்புக்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்களே, உள்துறை அமைச்சர் அவர்களே, இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் அவர்களே, கலெக்டர் அவர்களே, மற்றும் கூடியிருக்கும் பெரியோர்களே, தாய்மார்களே, குழந்தைகளே, வணக்கம்.

இன்று விசேஷ ஆயுத போலீஸ் படையினருடைய இந்த சிறப்பான விழாவில் கலந்து கொள்ளும் ஒரு வாய்ப்பை எனக்கு அளித்தமைக்கு முதலில் நான் என்னுடைய மனமுவந்த நன்றியை விசேஷ ஆயுத போலீஸ் படையினருக்கு தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

அவர்களுடைய பல நல்ல வேலைகள் முக்கியமாக க்ஷேமநல வேலைகளில் அவர்கள் ஈடுபட்டு பல அரிய திட்டங்களை எல்லாம் நடத்திக்கொண்டு வருவது நமக்கு எல்லோருக்கும் தெரியும். அதிலும் விசேஷமாக நம்முடைய போலீஸ் இலாகாவினர் நம்முடைய ராஜ்ஜியத்தில் இம்மாதிரியான க்ஷேமநல வேலைகளில் மிக அக்கறைகொண்டு சிறப்பாக செய்து வருவதைப் பார்த்து மற்ற ராஜ்ஜியங்களில் இருப்பவர்கள் அதிசயிக்கும் அளவிற்கு நாம் செய்து வந்திருக்கும் சேவைக்கு காரணம் இந்த அதிகாரிகள் எடுத்துக் கொள்ளும் ஒரு அக்கறையும் ஆர்வமும் என்று சொன்னால் மிகையாகாது என்று நினைக்கிறேன். அரசாங்கம் எவ்வளவுதான் உதவி கொடுத்த போதிலும் அதிகாரிகளும் பொது மக்களும் இம்மாதிரியான காரியங்களில் இவ்வளவு அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளவில்லையென்றால் இது இத்தனை சிறப்பை அடைந்திருக்க முடியாது. எனவே அவர்களுக்கு நம்முடைய பாராட்டுதல்களை தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம்.

இம்மாதிரி பல துறைகளில் நீங்கள் செய்து வந்திருக்கும் சேவைகளில் இன்று முக்கியமாக இந்த சரித்திர பிரசித்தமான சத்தியமூர்த்தி நகரில் இந்த குழந்தைகளுக்காக ஒரு பள்ளியை அமைத்திருப்பது நீங்கள் செய்து வரும் பல சேவைகளில் மிகவும் சிறப்பானதொரு சேவை என்று சொல்லலாம். மிகவும் அழகான ஒரு பாடசாலைக் கட்டிடம் அமைத்திருக்கின்றார்கள். அதைப் பார்ப்பவர்கள் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. சென்னையில்கூட பல குழந்தைகளுக்கு பல ஆண்டுகளாக நடத்தி வரும் பள்ளிக்கு கூட இத்தகைய அழகானகட்டிடம் அமையவில்லை. ஆகவே உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதுபோல் கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்பாக இந்த பிரதேசத்திற்கு வந்திருப்பவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஒரு ஐந்து ஆறு ஆண்டுகளுக்குள்ளாக எவ்வளவு அழகாக கட்டிடங்களை அமைத்து இங்கு இம்மாதிரி ஒரு ஆரம்ப பள்ளி பாடசாலை வரும் என்று யாருமே எதிர்பார்த்திருக்க மாட்டார்கள். ஆனால் நம்முடைய பல ஐந்தாண்டு திட்டங்களுடைய ஒரு விளைவு இத்தகைய நல்ல பல நன்மைகளை இங்குள்ள பொது மக்கள் அடைந்து வருவது எல்லோரும் வரவேற்கத்தக்க ஒரு விஷயமும் அது மட்டுமில்லாமல் சத்தியமூர்த்தி அவர்களுடைய பெயரை தாங்கியிருக்கும் இந்த இடத்தில் இங்கு முக்கியமாக அவர்கள் எல்லோரும் நன்றாக கல்வி அறிவு படைத்தவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்று வேண்டினார்களோ, அந்த வகையில் நீங்கள் இங்கு ஆரம்ப பாடசாலையை ஆரம்பித்திருக்கின்றீர்களோ, அது சீக்கிரத்தில் இந்த சமுதாயம் எவ்வாறு வளர்த்துக் கொண்டு வருகின்றதோ, இந்த ஆவடி எவ்வாறு மிகவும் வேகமாக வளர்ந்துக்கொண்டு வருகின்றதோ, அந்த அளவிற்கு ஐ. ஜி.

அவர்கள் கூறினதுபோல் இது சீக்கிரத்தில் ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளியாக அமையுமென்பதற்கு சந்தேகமே கிடையாது. பள்ளியில் கல்வியை கொடுத்தால் மட்டும் போதாது. நூல்நிலையம், அமைக்கவேண்டும். குழந்தைகளை அறிவில் சிறந்தவர்களாக ஆக்க வேண்டும் என்று நூல்நிலையத்தையும் இங்கு அமைத்துக் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். இவைகளையெல்லாம் மிக முக்கியமாக குழந்தைகளுக்கு வயிறார உணவு கொடுத்தால் தான் கல்வி அறிவு அவர்கள் பெறுவதற்கு அது முதல் காரணமாக இருக்குமென்று நன்றாக உணர்ந்து இன்று மதிய உணவும் ஆரம்பிப்பதற்காக நீங்கள் ஏற்பாடு செய்திருப்பதை நான் பெரிதும் பாராட்டுகின்றேன், வரவேற்கின்றேன். ஆகவே குழந்தைகளுக்கு வயிறார அன்னம் படைத்து அவர்களுக்கு கல்வியும் கொடுத்து அவர்களுடைய அறிவை நன்றாக விருத்தி செய்வதற்காக பல துறைகளில் மிகவும் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு இம்மாதிரி திட்டங்களை யெல்லாம் அமைத்துக் கொடுத்த எல்லோருக்கும் நான் இந்த நல்ல நாளில் முக்கியமாக தாய்மார்கள் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்த கடமைப்பட்டு இருக்கின்றேன். இத்தகைய நல்ல வேலைகளில் அமைச்சர்கள் அவர்கள் கூறினது போல் தாய்மார்கள் பெருவாரியாக தங்களுடைய குழந்தைகளை இத்தகைய நல்ல ஒரு பள்ளிக்கு அனுப்பி அந்த குழந்தைகளுக்கு இந்த பள்ளியில் இடம் இல்லை என்றும் கூறும் அளவிற்கு நீங்கள் உங்களுடைய குழந்தைகள் எல்லோரையும், இங்கு அனுப்பி இதில் கிடைக்கும் பல நன்மைகளை நீங்கள் பெற வேண்டுமென்று உங்களை மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொண்டு, இந்த நல்ல விழாவில் மதிய உணவை ஆரம்பித்து வைக்கும் ஒரு அருமையான வாய்ப்பை எனக்கு அளித்தமைக்கு மற்றும் ஒரு முறை விசேஷ ஆயுத போலீஸ் படையினருக்கு என்னுடைய நன்றியை தெரிவித்துக்கொண்டு இதில் கலந்துக்கொண்டு அக்கறைக் காட்டிய அவ்வளவு பேருக்கும் மற்றுமொரு முறை நான் என்னுடைய பாராட்டுதல்களையும் நன்றியும் தெரிவித்துக் கொண்டு இந்த மதிய உணவை பெரிதும் மகிழ்ச்சியுடன் ஆரம்பித்து வைக்கிறேன்.

வணக்கம்.

ஸ்ரீமதி வரதப்பன் அறிவிப்பு.

ஒரு சிறு அறிவுப்பு. சென்ற முறை இந்த விசேஷ ஆயுத போலீஸார் விழாவிற்கு வந்திருந்த போது இங்கிருக்கும் குடும்பத்தினருடைய குழந்தைகளுக்கு அதாவது 5 வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகளுக்கு பால்வாடி வகுப்பு ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அதை நம்முடைய அரசாங்கத்தின் உதவியும் மத்திய சமூக நல போர்டினுடைய உதவியும் பெற்று அந்த பால்வாடி வகுப்பு ஆரம்பிப்பதற்கு அங்கீகாரம் கொடுத்திருக்கின்றார்கள், என்பதை நான் மகிழ்ச்சியுடன் இந்த விழாவில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

S. A. P. Officers who organised the function.

Vote of thanks
by
Sri M. J. HOLMES,
Deputy Inspector-General of Police, Railways & Armed Police, Madras.

Hon'ble Chief Minister, Hon'ble Home Minister, Mrs. Varadhappan, Ladies and Gentlemen,

It is my very pleasant duty this morning to propose a vote of thanks on behalf of the men and officers of the S. A. P. Battalion. Our first thanks are due to the Hon'ble Chief Minister and to the Hon'ble Home Minister and Mrs. Varadhappan that they should have found the time in the midst of their many engagements and pre-occupations to accept our invitation to this modest function. It is an immense encouragement to us because it is an index of their interest in our welfare and in our activities and in the conviction of this interest and sympathy, we look to the future with confidence. To our Inspector-General of Police also our thanks are due for his presence here today. He has taken the principal part in furthering our interest and in our activities and as such his presence here to-day is particularly appropriate. To Sri Purushothama Mudaliar, Chairman of the Local Library Authority and to Sri **Kesavan,** President, Avadi Panchayat, our thanks are due for their help and assistance in the starting and organising of our library. But for the help and genuine interest of these gentlemen, we would not have even had the idea of a library here. It is, thanks to their efforts, that we opened today a library in this colony which I am proud to say is the first of its kind to be opened in a police colony. Our thanks are also due to Sri Rajagopal, Chairman, Panchayat Union, Villivakkam, for the aid of their Union in the running of the school that we have opened here today. To the Government and the several departments associated with our building programmes and several activities, our thanks are due for their co-operation and help which have always been given to us in generous measure. It is this help and interest that has made possible this magnificent colony which all visiting Officers from other States without exception have declared to be the best they have seen. To the Director of Public Instruction, our thanks are due for his help in starting of this school here and for his proposed help in the future for converting the school into a High School in the years to come. Finally, Ladies and Gentlemen, our thanks are due to one and all of you who have responded to our invitation and are present here this morning in such numbers. Such encouragement and help from you will certainly be of immense help to us and we trust that we will have your co-operation and help in all the *labours* of our colony in pushing forward the interest of the colony.

---

*A Superintendent's advice

By

Mr. A. SMITH

(Superintendent)

"MANY years ago, I wrote in my scrap book the following rules of conduct which I thought would assist me in my career as a police officer. I frequently read them now and try my best to live up to them. I am quite sure they have helped me to be a better police officer than I otherwise should have been. My reason for passing them on to you is the knowledge that if you will only make an effort to observe these rules, and also follow the splendid advice given us all at every opportunity by our worthy and experienced Chief Constable, you cannot fail to be good police officers.

1. If you want to get on, you must keep your goal before you; do not say or do anything that will clash with your object. Cultivate a good reputation. Nobody cares what you think of your Chief Constable, Superintendent or Inspector, but it is very important that they should think well of you, therefore you must act so that they may respect you. Do not be prejudiced against others, for you will generally find that the grounds for prejudice are false.

2. Control your temper and never act in anger. When you are in the right, you can afford to keep your temper, and when you are in the wrong, you cannot afford to lose it. When called to a disturbance or an accident, collect yourself so that you may not do anything which you may be likely to regret. To handle a crowd well needs tact and prudence and incidentally, this attracts the notice of your superior officers.

3. Do what you are told, and never put your opinion before that of your superior officer. No matter what your private opinion may be, you must do what you are told. Orders must be strictly carried out. It is not good enough to comply with the part that you deem sufficient. Do not criticise the actions or orders of your officer. He will be judged by the final results obtained by the methods he may pursue, whereas your responsibility ceases when you carry out his orders.

4. Study your superiors and bear in mind that your future depends on their appreciation of you. Do not act in an underhand fashion by speaking ill of them behind their backs. Do not be obstinate or self-willed. Your officer may be a man, you do not like but you must omit the personal factor and respect his position and authority. Obe-

---

By kind courtesy of the Editor, "Police Review" London.

[We are indebted to the Chief Constable of Leicestershire and Rutland for sending this letter. It was addressed to the Sergeants and Constables of the Melton Mowbray Division in 1925.]

dience is the foundation on which all Police efficiency is built.

5. Think a matter out well before you act; know the case fully, then determine and act. Show yourself firm on all occasions, but always be just. Never be a party to agitation. Agitators are grumblers, and the very people for whom they agitate, are the first to jeer at them when the agitation collapses. It takes a man all his time to mind his own business. Play your own part well and don't concern yourself about what others do. You will only have to answer for your own acts.

6. Be slow to condemn others. What is reported of others is always exaggerated and often entirely false. Few people can tell the exact truth. Even two reports of the same incident will differ in many points. Sir Walter Raleigh gave up writing history because he was in despair of ever discovering the truth about any event, after hearing two eye-witnesses give different accounts of a street brawl which he had himself seen.

7. Keep your views and opinions to yourself. There are things which you should think, but which you should never mention. A capable man is nine parts judgment and one part talk, and he uses the nine parts judgment to tell him when to use the one part talk.

8. Respect your comrades and they will respect you. The man who pretends to know all about others is an imprudent man. If you cannot tell the whole of a story, do not tell the story at all. A dirty mind is more unpleasant than a dirty body.

9. Be consistent. Some people are moody and are never certain; they are like the weather-cock, liable to veer with every breath of wind. See how much you can put into your work instead of how much you can take out of it. Regard it first not so much as a means of making a living as of making a life.

10. The secret of success is nothing more than doing what you can do well without thought of reward. When you have failed, do not waste time in vain regrets. There is always another chance. Never say anything which you do not feel to be perfectly true, and never do anything you do not feel to be perfectly right.

11. Work hard and apply yourself. Don't be a clock-watcher. Learn to do the work of the man ahead of you. Do your duty and a little more. Have an aim; give of your best; merit success whether you attain it or not. The man who succeeds is not the man who does just what he had contracted to do and no more, but the man who throws his whole heart into his work and does not grumble if he has to work a half hour after his time is up.

12. You cannot be loyal and be a grumbler or a shirker. Just one or two men of this type in a Division are a nuisance and a centre of dissatisfaction. You should try and discourage such tendencies in yourself and in those with whom you come in contact. Most grievances are fancied ones and the longer you entertain them the greater they appear. If something is interfering with you and you feel you are not getting a square deal, don't grumble, speak to your superior officer and explain the circumstances. He will, I am sure, rectify any legitimate grievance.

With sincerest and best wishes for your future good."

"SPIES"

By

An Officer of the Special Branch, C. I. D., Madras

The great sage Tiruvalluwar says:

"ஒற்றொற்றித் தந்த பொருளையும் மற்றுமோர்
ஒற்றினால் ஒற்றிக் கொளல்"

"ஒற்றொற்றுணராமை ஆள்க உடன் மூவர்
சொல்தொக்க தேறப் படும்."

THE information brought by one spy should be compared with that of another and accepted thereafter as the truth. The King should handle the spies in such a way as one does not know the other; and the same information brought by three different spies should be regarded as true."]

It is Napoleon Bonaparte, the great French Empire builder, who once said: "One spy in the right place is worth 20,000 men in the field."

It is, thus, obvious that spying, in modern terminology, espionage, has a traditional past and received more or less a legal sanction. It formed an important functional wing of the Governments of the day and had been firmly woven into the fabric of State administration. No government could dispense with this business of spying as unnecessary or superfluous, in the interest of the country, no matter how much the Puritans in the administration resented or the righteous thinking citizens abhorred the system. In fact, many a kingdom toppled, like a house of cards just for the lack of an efficient spy system and yet others succeeded precisely because of one.

There have been spies, great and small, in the past who by their daring exploits helped their country or the ideology to which they subscribed. They were the spies who literally changed history. A complete history of the spies, if one is attempted, would run into several volumes and might perhaps prove well-nigh an impossibility. Many of the spies had therefore to live (or die?) *incognito* in the pages of history. For, not infrequently, that is the price they pay for their deeds. It is quite understandable that their activities are thickly veiled and usually carried out in utmost secrecy. No Government would dare publicly own them or cause their exploits published lest they might embarrass all those involved in this dangerous game. Even so, what little trickles through and finds its way into cold print will always be a subject of absorbing interest and even secret admiration for those who dedicated themselves to this perilous task of spying.

It will be of singular interest for this reason to learn about the spies and the system that evolved through the ages. An earliest reference to the spies, perhaps, is to be

found in the Old Testament Number XIII. In 1480 B.C. (*sic*) the children of Israel had to be led to the promised land of Canaan by Moses whom God had ordained to be their leader. What Moses did was to select one man from every tribe thus forming a band of twelve and send them under the leadership of Joshua to reconnoitre Canaan. The men took forty days to complete their mission and reported on their return about the land "Where milk and honey flows". Had it not been for this remarkable piece of work by Joshua and his enterprising band of twelve men, the history of the Middle East would surely have been different. That Moses is the greatest General in history has been accepted by no less than the gallant Field Marshal Viscount Montgomery of El Alamein.

Rahab of Jericho, mentioned in Joshua II and VI, is perhaps the foremost of the 'Quislings', for it was she who gave shelter to the two spies sent from Stettin by Joshua to spy on the land of Jericho. The spies escaped the hunt ordered by the King of Jericho, thanks to Rahab who hid them in her house, and returned to Stettin to report about that land. Soon, the City of Jericho was taken but, Rahab and her family were spared from the devastation that followed in the city.

The present day postal censorship is after all not so modern as it looks or understood to be. In fact, it owes its genesis to no less than the Macedonian stalwart, Alexander the Great. The King, on one of his expeditions, encountered a stiff resistance from the Persians at Halcarnassus in the winter of 334 B.C. There was a stalemate in the fighting and the King took this opportunity to find out the loyal ones among his followers for he had already got winds of certain disloyal and disgruntled elements having found their way into his camp. Among them was Phidias, an Athenian, who avowedly joined the King's forces to subvert the army and bring about the downfall of the King. One morning, King Alexander called his Generals and told them that all those who wished to send messages to their near and dear ones could do so as couriers were due to start for Macedon, Thrace and Athens. A couple of days later, couriers left the camp laden with messages. They did not travel very far but returned and delivered the letters to Alexander who had set up a secret private headquarters for the purpose. The King went through the letters and evaluated the contents. It did not take him long to pin on Phidias, the most incriminating evidence and unearth the contemplated conspiracy. And, Phidias paid the price with his life little knowing that his own letters proved to be his undoings! This simple device of examining the soldiers' mails, thanks to the great Macedonian Ruler, had come to stay and blossom into a well developed and universally adopted postal espionage system of later days.

India did in no way lag behind the technique of spying. Manu, the great Law Giver, whose period of reign is shrouded in antiquity had freely advocated the employing of *agents provocateur* to bring the offenders to book, as it was the chief duty of the King "to restrain violence and punish evil doers."

A new chapter in the history of our country would appear to have dawned since

the Aryan invasion of India. The period of Aryan invasion, according to accepted date, is between 3000 B. C. and 2000 B. C., though some historians prefer to place it still earlier, somewhere around 5000 B.C. to 7000 B.C. The Aryans after setting foot on the Indian soil established their Kingdoms in the region which now comprises Punjab. The chieftain with 500 villages under his suzerainty was called a Rajah and he, with 1,000 villages, a Maharajah. The Kings were either hereditary or elected. They had usually ten Ministers or eleven if the Royal heir were to be included. These Ministers were variously known as Purohit, a post akin to the Royal Chaplain of England; Pradhana; Pradhinithi or the Deputy Viceroy; Pradviveka the Chief Justice; Sumantra, the Finance Minister; Sachiva, the War Minister, Pundit Amatya, the Home Minister; Mantri the Foreign Minister. The tenth was the Head of the spies, the modern equivalent of Inspector-General of Police, who was also concurrently the Ambassador. From the foregoing, it is clear that there had been some sort of espionage system in vogue, details as to the ramifications of which are however sadly lacking for want of a chronicled history. It is amazing even now to find that in those far off days there was a system in our country in no way different from the present day administration.

The Arthasastra written around 300 B.C. by an eminent Prime Minister during the reign of Chandragupta Maurya, (322–298 B.C.) founder of the great dynasty of Mauryas, is an acknowledged and authoritative treatise on military science and Hindu political economy. The great administrator he was, Kautilya, also known as Vishnu Gupta or Chanakya, devotes a chapter on the utility of spies. He envisages nine different groups of spies to be chosen from amongst the various classes of society, such as, farmers, businessmen etc. and also prescribes their duties A study of this system which probably corresponded largely with the practice then in vogue clearly shows that the King had been well served with an excellent and efficient band of spies who could thoroughly be depended upon. In fact, one is filled with wonder whether the modern C. I. D. could be so ubiquitous and all-embracing as the one prevailing in the days of Chandragupta Maurya!

We have again a glimpse of the spy system in vogue during the reign of Chandragupta II (380-413 A. D), popularly known as, Vikramaditya. Among the nine gems who adorned his court, Kalidasa, the creator of immortal Shakunthala, was certainly one. In his monumental work, the great poet refers to an incident in which the fisherman who found the signet ring takes it to the market place for disposal. There he is accosted by a guardsman and two others. During the encounter, the guardsman refers to one of his two companions, "Oh, Sucheka!". 'Sucheka', we know, means a spy. It is therefore evident that Suchekas there were, in the days of Vikramaditya, keeping vigil at all places. There should have been a system of espionage in later days also during the reign of several other rulers. But, an account of them has been denied to us, probably lost in the labyrinth of events or for want of a proper chronicled history. Added to this, was also the innate apathy of historains who were more interested in seeking

causes for the rise and fall of Kingdoms than spending time in collecting materials for what might be construed the dark side of history. But, thanks to the two World Wars, we have quite a good number of these dare-doers and, what is more, vivid accounts of their almost unbelievable exploits. For, who would not have heard about the amazing exploits of the German Officer, Major Von Rintelen, who carried on daring and dangerous espionage activities right inside the heart of America during the First World War. He had been primarily responsible for the destruction of scores of warships carrying much needed war materials for the Allies. The damages caused by him alone ran to millions of dollars hampering for a considerable period the Allies' victory. Then about the amorous woman of an obscure origin, Mata Hari, who came to live in history as a much sought-after agent by more than one country in the Continent. Even better known was she for the courageous way she went to the gallows and faced the French firing squad when finally her game was up.

We have then the story of the "Man with Three Faces", a rare combination of intelligence and skill. Dr. Richard Sorge's exploits during the Second World War would be about the limit to which any espionage agent could aspire for. In fact, Dr. Sorge literally changed history when he passed on the most coveted and vital information to the country employing him, in his case, Russia, that Japan had no immediate preparations to attack Siberia. This enabled Stalin to move one million of his armed forces to the West in time to stave off the fall of Stalingrad. Had it not been for this one small streak of information, the War would have taken a different course and history written afresh. There are scores of others equally known for the key-role they played in changing the destinies of the nations during the War. Billy Warwick Corcoran, the American, who saved England from a possible German blitzkreig by alerting the English about the presence of the robot centre in Peenemunde in the Baltic sea, is one such figure. Then, the Kuhn family who landed in Pearl Harbour about the beginning of the War and had been passing on naval intelligence since their arrival to Germany and later to Japan, culminating in the bombing of Pearl Harbour by the latter in December 1941. Banda, another agent, who, however, did not reach the same heights as her ill-famed mother Mata Hari. In later times, the atomic secret agent who made (or unmade ?) history by passing on the secrets of this deadly weapon to Russia, Dr. Klaus Fuchs Alan Nunn May and the Rosenbergs and others.

The exploits of these daring spies who, on the face of certain risk and imminent danger, carried out their assignments undauntedly will certainly thrill the general readers. To Intelligence Officers, they are however more than a common place thriller story. They are object lessons. In those pages, they learn what the counter-intelligence of those countries failed to do and eventually did. A study of them, therefore, is bound to be doubly interesting and most rewarding.

PROSTITUTION TO-DAY

Problems & Progress

By

Sri MOHAMMAD NAZIR AHMED
Asst. Commissioner of Police, Vigilance, Madras City.

Right-thinking men all over the world are deeply and painfully exercised over the most debasing and diabolical effects of promiscuous sexual intercourse for hire which is termed prostitution. No legislation or law-enforcement agency like the police can effectively cope with man's undying sexual appetite. Neither 'the pulpits' nor 'the schools' appeal to morals or reason can effectively explain the biological urge which prostitution attempts to satisfy. The so-called civilisation of today, with its brilliant technological progress and achievements in arts and advancement in science, has not succeeded in the least in sublimating this biological urge which respects neither caste nor creed, education or status, race or religion. The Profumo scandal has only exposed the hollowness of our utterances and efforts in attempting to cure a social malaise of this kind.

The business of prostitution knows no slack seasons nor does it recognize any cycle of depression. It does not respect geographic boundaries and also it does not claim any national monopoly. It caters a highly marketable commodity, namely sex, which has an equally relentless and irresistible fascination to an American tycoon, a British Lord, a French millionaire, a cowboy in Texas or a cobbler in your own town. Although prostitution is now illegal under the All India Suppression of Immoral Traffic Act, it still manages to flourish through diverse subterfuges. Prostitutes are recruited from the high as well as from the low, from the culturally advanced sections of the community and from the socially backward, from the moronic and from the university trained.

Therefore, the problem that faces us today is by no means easy of solution. Few people may understand the magnitude of this problem, the delicacy or the handicaps under which the police have to work. The persistence of this commercialised vice in one new form or the other is an outward symptom of the inner deterioration in our moral values. Unhampered by any difficulties, undeterred by occasional failures, the anti-social sharks, engaged in this vice, are able to direct rigorously their ingenuity. They are continuously assured of the patronage of

their numerous votaries. They constantly alter their technique to gain their inglorious end.

While presenting a picture of the state of prostitution in Madras today, the canvas will have to contain the background regarding the state of prostitution in the days of the *Artha Sastra* and *Manimekalai*. Prostitution was recognized as an inevitable and necessary evil even in 320 B. C. Kautilya, the author of the Artha Sastra, speaks of a Superintendent of Brothels who "regulated" rather than "restricted" this baneful profession. Some prostitutes–"Vizha Kannikas"–were the very repositories of deadly poison in their system; and history tells us that they were used for baiting and destroying enemies from foreign lands. These women played no small part in political intrigues of the Mauryan period of Indian History. They were skilled in fine arts, adorned the royal palace and provided refined entertainment in regal assemblies. Prostitution did exist in the days of yore, continued to flourish in the medieval times and has come to stay as a commercialised vice in modern times. The magnitude of this problem, as it is today, is no matter for complacence. One may feel, that due to the introduction and enforcement of the Suppression of Immoral Traffic Act, the brothels have become thinner in extent and size. But things are not what they appear to be on the surface. If you devote a little thought to the title of the Act, you find that it is intended to suppress immoral traffic. Once you begin to suppress anything, the pressure applied from above causes its escape through other penetrable channels. For all intents and purposes, the brothels have disappeared from the surface only to avoid public gaze. The girls under the charge of pimps and procurers live in different houses as tenants or sub-tenants and wear a cloak of respectability. To all outward appearances, they pass off as working girls or family women. When the demand comes for their promiscuous engagement, these girls are taken out in cars or taxis by their erstwhile companions either to private bungalows or public hotels. Thus, these "mobile brothels" are out of the pale of legislation. The Suppression of Immoral Traffic Act thus enables only to suppress prostitution. It can do no more when the anti-social elements resort to subterfuges.

It must be mentioned here that more than the commercialised vice in its disguised forms, it is the amateurs in this business that cause grave and growing concern. These quasi-professionals appear to be in a quandary. They are faced with sordid, yet honourable poverty and extinction on the one side, and snug, yet shameless, income and existence on the other. The ethics of sex are sacrificed at the altar of self-preservation. In other words, it is the poverty that propels them towards this pernicious path. These girls dream of fine clothes, delectable food and comfortable life. Charmed by alluring anecdotes of those already in the line, they can hardly resist the fascination that promiscuous sex life seems to present. The recruits to the non-commercial type usually ply their trade during daytime and mostly between office hours. Hotels and bungalows of moneyed and seemingly respectable wealthy Don Juans are the rendezvous of these girls where they become the minions of prostitution. The reason is not far to seek.

The milieu of our modern society is to blame. Signs of moral decay are seen every where. Today, the morals of our nation are besieged by thousands of unscrupulous people in their quest for illicit profits. Among these are those who spread obscene literature almost in all regional languages across our land. Comic books, salacious magazines and other pornographic products, really threaten the morality of our nation and particularly the younger generation. While our schools, colleges, churches, mosques and temples and religious organisations conscientiously strive hard to improve the morals of the young citizens, forces of evil are constantly at work on the other side of the fence to contaminate all that we hold decent and sacred. The first target of attack is the motion-picture industry which subjects our youth to exhibitions of voluptuous scenes. They are continually bombarded with vulgar motion picture advertisements which have too often made good on the provocative promises in the advertisements. Profanity and rapacity are the main ingredients of more and more screen offerings. We have Tamil dailies and periodicals with a letter-box column and answers to questions feature, which break through the veil of decency as if some of them were trying to see just how much the public will stand.

Prostitution is, thus, a socio-economic problem which one should understand. I should like to take you out for a while from the confines of the subject of prostitution to the cycle of the invisible forces that are at work in the sphere of human existence. Today, we are faced with the problem of over-population. Over-population engenders economic insecurity which is the root of all complex social problems like prostitution. The root has struck deep and the axe of legislation is only cutting off the branches. If we try to suppress prostitution instead of rooting it out, it eats into the vitals of our society like a disease that is suppressed and not cured. Legislative measures are thus futile and they can never destroy a social evil of this kind. The biological urge for sex-gratification and the uneconomical size of the family are the two horns of a dilemma. A man feels that he cannot afford to run a family with a wife who would only contribute to the increase in the size of the family rather than to the increase in his income. A girl feels that she cannot afford a husband in the legal way owing to the tyranny of social customs of extravagance in marriages and exorbitant dowry. While this is one side of the matter, we see, on the other, the family-planning propaganda and family planning clinics with their laudable objects lost in the tragedy of the contraceptives that give a fillip to free-love with no consequences.

The subject for discussion in this article is the executive enforcement of the Central Act 104 of 1956 – the Suppression of the Immoral Traffic Act and the review of the progress made by us during these seven years towards reducing, if not, eliminating completely, the commercialized form of prostitution. Under the Centrals Act, only the Special Officer can raid a brothel, search and arrest persons found there in. According to section 15 (i) of the Act, the Special Officer has to obtain a search warrant from a Magistrate. If the Magistrate is not available, he may, after recording the grounds for his belief, enter such premises without a warrant.

(i) Collection of intelligence regarding organized brothels will have to be done secretly and the raids kept confidential. When it is insisted that the Special Officer should be armed with a warrant from a Magistrate, it becomes impossible to keep it a secret since the information reaches the brothel-keeper well before the police party reaches the place. The Special Officer, therefore, finds to his dismay that the birds have flown. The Special Officer is a responsible Police Officer and his integrity and honesty of purpose should be recognised. Section 15 (i) of the Act has therefore to be amended in order to empower the Special Officer to enter and search a place suspected to be brothel without a warrant.

(ii) Next comes Sec. 15 (ii) of the Act that insists on the Special Officer's taking two respectable inhabitants (at least one of them should be a woman) to witness the search, seizure and arrests made in a brothel. How many truly respectable women will come forward to witness a socially loathsome affair at dead of night? Some who are willing to witness a search of this kind shudder at the very prospect of a cross-examination in a court by the defence counsel whose client has nothing to lose. Let us take it for granted that there are a few women who have a robust sense of public duty to be a witness and the nerves of steel to face a volley of fire in the cross-examination. Can they hope to live in peace after giving evidence against the anti-social elements?

(iii) The Special Officer is all the more helpless after rescuing girls under Section 15 (iv) read with Sections 17 (i) and (ii) of the Act. According to Section 15 (iv), the Special Officer rescues girls under the age of 21 and produces them before a Magistrate who cannot take any further action, much less, order a detention in a protective home according to Section 17 (ii). It is strange that the girls rescued by the Special Officer at the time of a raid on a brothel cannot be ordered to be detained in a protective home by the Magistrate! Therefore, Section 17 (ii) should be suitably amended to apply to girls rescued under section 15 (iv) and Section 16 (i) of the Act.

While the law itself has so many conflicting sections, the courts that interpret them add to the difficulties of the Special Officer. A judge of the Madras High Court has had to observe that a prostitute in a brothel deserves the same courtesy and consideration as the most respectable lady of the land and that it is improper on the part of the Special Police Officer to burst into her bedroom with witnesses, when she is in a compromising position with a man; and by his action, the Special Officer is exposing himself and his band to criminal prosecution under Section 354 I. P. C. for outraging the modesty of a woman! Another interesting observation by a judge of the Bombay High court is against the reprehensible method of sending decoys to trap brothel-keepers. To prove a case of running a brothel or a case of living on the earnings of prostitution, the police have unfortunately to make use of bogus customers or decoys out of necessity. It is common knowledge that it is a most difficult and disgusting job to find and employ a decoy to be a party to an act which the very Act holds to be illegal and tends to suppress. The Bombay High Court

is right when it said that the employment of a decoy is in itself a corruptive influence.

Section 7 (i) of the Act creates all difficulties. There is full scope for prostitutes for carrying on prostitution freely and without any restraint beyond the scope of law. Under this section any prostitute living singly, can receive visitors at her will and at any time, day or night, and carry on prostitution in any premises, if the premises are situated more than a distance of 200 yards of any place of public worship, school etc., and thus, she can evade the law under the Act. Even if the premises are situated within a distance of 200 yards, she can escape sentences and be released under admonition for good conduct according to section 10 (iii) of the Act. This section has a damaging effect. Practical experience shows that nowadays these prostitutes pick out such premises with an eye on the distance and carry on prostitution with impunity. There is not much of difference between Section 7 (i) and the definition of a brothel in Section 2 (a) read with the penal Section under Section 3 (i) of the Act. Under Section 3 (i), there should be two prostitutes in the premises to prove the brothel and the prostitute should offer her body for the gain of any other person and the minimum sentence for the first conviction is R. I. for a term not less than one year and not more than three years with a fine not exceeding Rs. 2,000/-. To have effective control over these prostitutes living alone in the premises, Section 7 (i) has to be amended as detailed below:—

It should be amended in such a way that any prostitute carrying on prostitution in any premises is liable for prosecution and the distance should not be indicated. Furthermore, Section 7(i) has to be amended to the extent that a minimum sentence of 6 months R. I. should be awarded for offences committed under Section 7 (i). The exception Section 10 (i) (ii) and (iii) of the Act has to be suitably amended.

The definitions in this Act in Section 2 (i) and 2 (f) have created a lot of confusion and elicited rambling arguments with the assistance of voluminous dictionaries of all kinds in the courts of the Presidency Magistrates and the High Court of Madras. According to Section 2 (a) of the Act, 'brothel' includes a house used for 'purposes' of prostitution and counsels vehemently argue that the *plural word 'purposes'* is used in this Act instead of the word 'purpose' in Section 4 (a) of the old Act. It is to be noted that in the old Act in Section 4 (a), the word 'Habitual' is used and this is significantly omitted in the new Act. It is evident that the legislature never wanted to prove the running of the brothel 'habitually' by proving more than one instance according to the New Act. Again, in this Act in Section 2 (f), 'Prostitution' means the act of a female offering her body for promiscuous sexual intercourse for hire, whether in money or in kind. The same definition is given in Section 2 (a) of the Act. The meaning of the word 'promiscuous' is indiscriminate. When the brothel runner and the prostitute accommodate a stranger in the premises after receiving money, it is nothing but indiscriminatory, meaning thereby that strangers are also accommodated on payment. Some High Court judges have also observed in certain criminal appeals that

"promiscuous" means indiscriminatory and that the prosecution should prove more than one instance of prostitution to prove a brothel. There had been conflicting arguments in this regard. There is need for deleting the word 'purposes' and replace it by the word 'purpose' in Section 2 (a) of the Act. There is also need to remove the word 'Promiscuous' in Section 2 (e) and (f) of the Act.

Section 3(i) of the Act—Penal Section for running a brothel, and Section 2 (a) is worth attention. According to Section 3 (i) of the Act, "any person who keeps or manages or acts or assists in the keeping or management of a brothel shall be punishable on first conviction with rigorous imprisonment for a term not less than one year and also with fine which may extend to Rs. 2,000-." The various High Courts, Madras, Bombay etc., in connection with criminal appeals, have observed that the prostitutes of any age who offer themselves for prostitution in the brothel houses are merely victims there and hence, they are not liable for prosecution under Section 3 (i) of the Act, as the actions of the prostitutes do not amount to acting or assisting in the keeping or management of brothels, but only the brothel runners are to be prosecuted. This is an important factor to be taken into consideration in the enforcement of the Act. If these prostitutes are to be let off without such prosecution for acting or assisting under Section 3 (i) of the Act, the purpose for which this Act was enacted would be defeated and this would only lead to widespread prostitution by these prostitutes elsewhere and they would have a natural feeling that they themselves are immune from prostitution. As a matter of fact, these prostitutes and brothels are more dangerous and harmful than the actual brothel runners, as they happily live inside brothels for their own pleasure and benefit of an easy life. It is clear that there can be no brothels without prostitutes, just as there can be no school without children. The prostitutes cannot be construed as victims and for the strict enforcement of the Act, the prostitutes in the brothels are also to be prosecuted for acting or assisting in running the brothel along with the brothel runner. Hence, there is need for insertion of an explanation under Section 3 (i) of the Act as detailed below:—

For the purposes of the Section, any prostitute, woman or girl, found inside a brothel and who offers her body for promiscuous sexual intercourse for hire whether in money or in kind is to be presumed to aid and assist in keeping and managing the brothel.

The judges of the High Court of Madras, in criminal appeals, had given the following directions for proper and effective implementation of the Act, as detailed hereunder:—

> "Arrangements should be made for maintaining direct observations on the premises (brothels) and this evidence of such observations should be offered The history of the tenancy, the particulars of the individual lodgers, the number of men visiting the premises, the hours of visits and the length of stay could all be relevant in these cases as it is vital to realise that the entire scheme behind the Act is not the proof of a single incident of prostitution or the activities of a prostitute, by the

continuity of such prostitution. Besides the trap, other evidence of suspicious circumstances should also be adduced to strengthen the impression or inference of the continuous use of the premises as a brothel."

In this connection, it is represented that the brothel-runners, prostitutes, touts and pimps are very intelligent and if the house is kept under watch for some time and if the details of the visitors are to be collected, the brothel-runners and the prostitutes would be on the alert, and no raids will be successful. The High Court judges insist that generally more than one instance of prostitution has to be adduced to prove the running of a brothel; but unfortunately in many house-brothel cases when the prosecution has proved by witnesses about the visits to the same brothel house before the trap, the Presidency Magistrates generally refuse to accept their evidence as it is belated. Sending a decoy and the recovery of the marked currency notes from the brothel during the raid are clinching and unrebuttable evidence, and when the court believes the evidence of the Special Police Officer, the decoy, the search witness, and other witnesses, the accused can never escape punishment in a Court of Law. These are the difficult circumstances to prove the running of a brothel. As observed by one of the senior most judges of the High Court of Madras (The Hon'ble Justice Sri Somasundaram) in a number of criminal appeals against conviction in house-brothel cases, the circumstantial evidence of the trap and of the decoy and the Police Officer in one single raid proved to the satisfaction of the Court, would be sufficient to entail convictions and on this basis convictions were confirmed in the High Court by the same judge.

In the practical working of the Act, it is seen that the brothel-runners, the prostitutes, pimps and touts play considerable tricks to cheat the authorities. They do not reside in permanent places, but move from one premises to another in different parts of the city, and give false names and addresses which admit of no easy verification. If the prosecution could prove in courts of law about their previous convictions by F. P. methods as is done against old offenders, it will have a desired effect to restrain their activities. Hence, it is desirable to open separate registers in every police station, their F. Ps. sent for record as is done in other I. P. C. cases. It would be useful to open History Sheets for brothel-runners, so that they can be continuously watched and their movements kept under control.

The problems that face the police in the enforcement may perhaps be solved in course of time; but the problem of prostitution will continue to baffle political philosophers and social reformers for several centuries to come. The arrest and apprehension of prostitutes is only a minor solution to the problem. Perhaps it may serve as a means of pacifying the outraged conscience of society that seeks redress for an offence of moral degradation. But, in truth, the problem of prostitution, inextricably interwoven as it is with biological propensities and *physiological* factors, is hard to tackle with. Any attempt made to destroy it at the organisational level only results in a home-grown variety of independent prostitutes who

become what they are after a short role of an amateur. Such programmes as sex education comprising venereal diseases, pregnancy hygiene, family planning and child guidance are no doubt ambitious and laudatory planks of the platform but are totally ineffective as instruments of morality. The canons of morality and codes of ethics are the daughters of ripeness of wisdom and richness of human experience through the ages. This problem of prostitution baffled our forbears, baffles us and will continue to baffle generations to come. Therefore, one must not expect a solution to this age-old problem by a purely sociological approach. Social legislation to combat a social vice is no doubt one of the weapons in the armoury of the crusaders but it is not the ultimate or the only weapon. Morality cannot be forced down the throats of men and women with the long arm of law. It is a continuous process. It has to grow from within.

It is, therefore, our joint and sacred responsibility to deal with this problem dispassionately as it presents itself to us. Unagitated and unconcerned of our emotional ebullitions at the horrid panorama presented by prostitution, we should dedicate ourselves to this supreme task with faith, courage and conviction. To act, men need faith; to keep faith, men need reason; and to direct all the three, men need a supreme vision of excellence. So, I appeal to the social workers, educationists and politicians endowed with this vision of excellence to join hands with us in presenting an effective front to the enemies of social welfare and moral hygiene, effulgent culture and glorious civilisation of our land.

As long as men are mortals, prostitution will exist. Brothels may be continued to be raided and preventive legislations passed, nevertheless lust and greed will continue to reign supreme till at last man has learnt to sublimate his biological urges, to alter his psychological yearnings and to influence his genetic characteristics. Then, and only then prostitution will disappear. Until such time, we have to continue relentlessly our fight against this evil and for the common good of mankind. Fearless of the future, undeterred by the thorns on our way and unmindful of our personal comforts, we shall, with unflinching hearts and undimmed eyes march on towards our goal of moral purity. On the moral purity and spiritual strength of individuals does the prosperity of a nation lie. All our efforts in the field of economic development, industrial expansion and emotional integration will be an empty dream unless and until we develop spiritual effulgence and moral splendour worthy of our Mother India. When we worship our Mother, let us always bear in mind the most important and self-evident principles:–

No pains, no gain, no thorns, no throne, no glory, no contest, no crown, no faith, no moral splendour, no morals, no character, and no character, no nation.

JAI HIND.

IDENTIFICATION OF AN INDIVIDUAL
BY THE
TECHNIQUE OF SUPERIMPOSITION OF PHOTOGRAPH

By

M. N. GANAPATHY,
Madurai Medical College
AND
V. SOUNDARARAJAN.
Madras Police.

In every murder case, the first essential is for the prosecution to establish the presence of the *Corpus delicti*. Though, decisions against the accused have been handed down by the courts, on several occasions, without this important step, still the courts would not like to be embarrassed at a later date by the appearance of the supposed victim, after the accused had been convicted of the offence.

In most cases, identification is an easy affair, but the peculiarity of this district is, that, the murderer tries to foil attempts at identification of the victim, by throwing the separated head and trunk of the victim, distances away. By the time the two parts are discovered, independently, they are highly decomposed, and thus become a problem to the Forensic Pathologist. If both the severed parts fit each other, at their opposing ends, the Forensic Pathologists will have no hesitation in pronouncing that the head and the trunk belong to each other and this would clear the first hurdle in identifying the victim. But, if several pieces of vertebrae are found missing (as is usually the case), the trunk and the head form two separate entities unconnected.

One can estimate the age, sex and the stature of the individual even in a highly decomposed body, (as in a body recovered a week later from water) but to establish the exact identity of the victim, in such a condition and that too from the trunk only, will be a hazardous procedure, unless impressive evidence in the form of specific articles of clothing, jewellery, deformities, birth-marks and tattoos with names are present, but usually these are lost by the time the body is discovered.

In a similar manner, the age and the sex of the victim could be ascertained from the recovered head, but without the presence of specific dental pattern, deformities or marks of identification is not possible.

A similar predicament confronted one of the local Investigating Officers. A highly decomposed (one week after death) headless

trunk was recovered from the river and a tentative identity was established, from the victim's apparel. The female sex could be ascertained from the remnants of the breast tissue and the presence of the uterus. Stature was not determined.

One month later, a completely skeletonised skull alone was discovered, a few miles down-stream. This was sent to our department and a preliminary examination revealed, that it belonged to a female aged about thirty years. (Fig. 1 to 4).

Fig. 1

Fig. 2

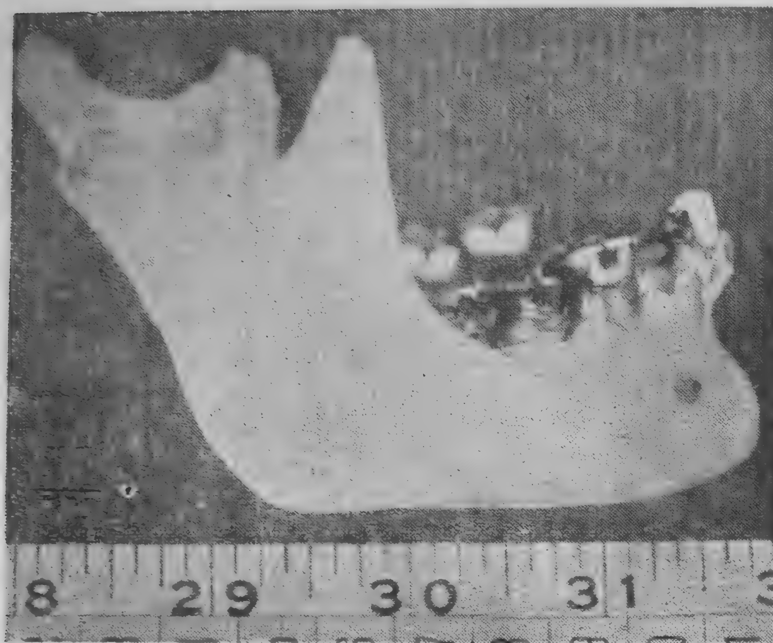

Fig. 3

Fig. 4

It was not possible to link the skull with the trunk recovered much earlier, as several pieces of vertebrae were missing.

Subsequently, in that locale, a woman was found missing and investigation led to the belief, that she might be the murdered woman. From the apprehended accused, a confession was recorded, to the effect of his having murdered the victim and throwing the dismembered parts in the river, distances apart.

It was thus left to our department to establish the identity of the victim, from the available skull and the photograph of the supposed victim (one in a group photo taken three years earlier) by the above technique.

Attempt at the reconstruction of the features of an individual from the skull available was done as much earlier as the 17th century concerning such men of repute as Kant, Raphael and Bach. "Welcker and His" prepared data relating to the thickness of the soft tissue of the head and the faces to facilitate the reconstruction

But it is only in the famous case of Ruxton in England, that all the detailed steps involved in scientific identification of mutilated fragments of human remains were recorded and explained by Profs. Glaister and Brash.

In India, a few cases have been reported from Calcutta, Madras and Hyderabad.

But so far we can gather, all such techniques, done in India are subject to one serious criticism, namely that no attempt was made to get at the life-size photograph of the victim, independently of the skull. There are tables available expressing the average thickness of the soft tissue, covering the skull at various regions and with the help of these tables the required enlargement of the Victim's photo was arrived at and over this, the photo of the skull taken at the same angle was superimposed. The objection to this is that the table used is an arbitrary one and that a good photographer, given a skull and any photo resembling in a general way that of the victim, could enlarge the photo to a sufficient size to fit the skull in a general way.

An attempt was made in a similar manner to superimpose the skull on to the enlarged (to a sufficient size) photo of the head of the victim's sister (Figs. 5 & 6).

Fig. 5

Fig. 6

The result is a possible fit. Probably, if this photo was taken in a different angle, the fit may be more precise.

Hence, we wanted to obtain the life-sized dimension of the victim's head, independently of the skull. To this end, we traced the studio, where the original group photo including the victim was taken, the saree with a gold border worn by the victim as also the furniture present at that time and the photographer who took it (a man with 35 years of experience in photography). The same camera and the original negative of the group photo also were available.

Then with the help of the photographer the same conditions (studio, furniture, distance and the flood light) present at the time when the original group photo was taken were reproduced. The camera was focussed on the original scene minus the human subjects, the distance, the lighting and the placement of the furniture, were critically adjusted, so that the image formed on the ground glass of the camera, coincided exactly with the original negative after sharp focussing. (Fig 7).

Fig. 7

Now the lengths of two objects, which were present in the original photo, in the same plane were measured, their corresponding measurements, in the original negative were also measured and from these the ratio of the negative to the original was obtained. It was a matter of simple calculation, to arrive at the life-size dimension of the victim's head, with the help of the ratio

and the length of the head in the original negative, as depicted below:-

Height of the centre piece of furniture in the same plane as the victim's head.	450 mm.
Height of the centre piece of furniture in the same plane as the victim's head in the original negative.	15 mm.
Width of the lower border of the saree which the victim originally wore.	60 mm.
Width of the same in the original negative.	2 mm.

From these two, the ratio of the negative to the original was obtained—roughly about 1 : 30.

Height of the head (from the top to the chin) in the original negative.	7 mm.
Hence the life-size length of the head of the victim:	$7 \times 30 = 210$ mm.

The thought occurred to us, that a sciagram of the skull, instead of the plain photo of the same, might be better, since it might show clearly such identifying landmarks like the orbital plates, nasal spine, lower border of the upper jaw, etc. Accordingly, an X-ray of the skull in the same angle as the victim's head was taken and subsequently reduced to the actual size (Fig. 8).

Fig. 8

A preliminary superimposition of the outlines of the photo of the victims's head enlarged to a length of 210 mm. and the X-ray of the skull was made and this was found to agree well (Fig. 9).

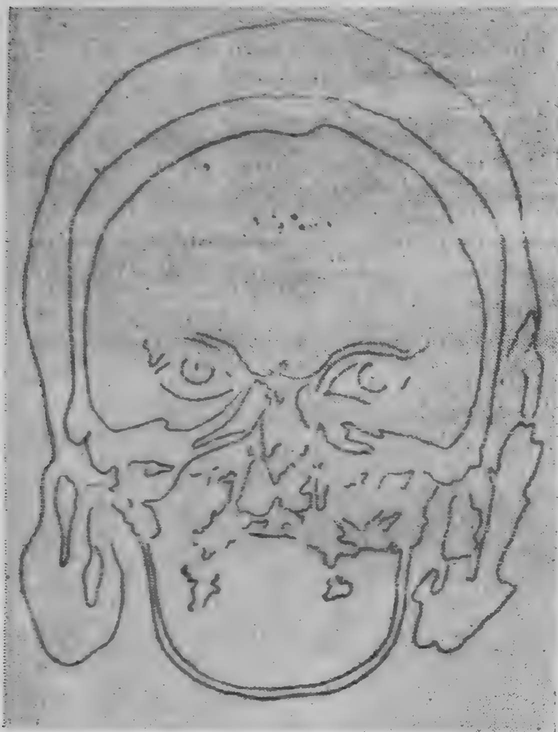

Fig. 9

Fig. 10

Finally the two negatives (victim's head and the X-ray skull) were superimposed, adjusted to see that the various anatomical features fall in their proper places (the eyes within the orbital plates, with the two pairs of canthuses properly aligned, nasion and prosthion in the central line, the nasal spine in the centre, a little above the tip of nose, the lower border of the nose, the lower border of the upper jaw below the tip of the nose and the zygomas over the high lights below the eyes). The resultant photograph speaks for iteself (Fig. 10).

Since the original negative was small, three years old and with not much of clarity, the subsequent enlargement suffered lack of definiteness, in its lower outline of the chin. Further, the X-ray of the skull underexposed purposely, to conform to the density of the photo, when superimposed over the negative of the head, lost the definition of its lower border and of necessity, another superimposition was done with the lower border delienated by prior touching up of the negative (Fig. 11).

Fig. II

The wisdom of utilising the photo of the victim taken three years back for enlargement need not be questioned for two obvious reasons, one because no other recent photo was available and the other, the fact that after 30 years, no further growth might be expected.

In conclusion, it is possible to assert on the evidence of the superimposed photograph submitted, that the skull in question belongs to the head of the victim in the photo.

SUMMARY :

1. A case in which the technique of superimposing the photographs of the skull and the victim's head is outlined.

2. The advantage of the X-ray of the skull over plain photograph is pointed out.

3. The importance of arriving at the life size of the victim's head in the photo independently of the skull is stressed.

ACKNOWLEDGEMENT :

We acknowledge with thanks the valuable assistance given to us by Dr. T. S. Chelvakumaran, Professor of Anatomy, Madurai Medical College, Sri M. L. Palanichamy, B. Sc., photographer of the Madurai Medical College and the Dean, Madurai Medical College, for permitting the publication of this article.

REFERENCES :

1. Medico-legal aspect of the Ruxton case by John Glaister, M. D., D.Sc., Bar-at-Law and James Couper Brash, M.A., M.D., F. R. C. S. (Ed.).

This case was presented at the Govt. Erskine Hospital Clinical Society on 16-4-'64.

It Pays to be Prompt

By

M. K. KOPPUNNI

Sub-Inspector of Police, Ooty Town East Police Station

Parsons Valley is situated on the Southern end of the Nilgiris district. It is mainly barren hillocks with green vegetation here and there. There are also deep hollows and ravines with creeks and rivulets in which clear water flows, peaceful and tranquil pristine and as on the day of its creation. The place was unknown to the outside world till recently and it sprang into prominence, when the construction of Kundah Hydro Electric Project was taken up. The place is situated 13 miles away from Ootacamund Town, the headquarters of the Nilgiris, which attracts numerous tourists during season to enjoy the salubrious climate. The place buzzed with human activity amidst the noise created by tractors, bulldozers, caterpillars and other equipments, usually used in the project area. Labourers, petty contractors etc., poured in, notwithtsanding the severe climate, some to eke their livelihood and yet some to make their fortune. Labourers worked in the project, rain drenching them to the bone and wind chilling them to the marrow. It was in this picturesque surroundings in the year 1962, one Andrew Joseph also came to seek his fortune.

Andrew Joseph, aged about 40 years, hails from Ayyappankovil in Kottayam district of Kerala State. He started his career as a petty contractor under the Electricity Board, and executed work to the tune of Rs. 10,000. He gained the confidence of project authorities by his prompt and neat execution of the work and unassuming manners. The Electricity Board pays the amounts to their contractors in cheques payable at the State Bank of India. Joseph had also on previous occasions got cheques from the Electricity Board and made it a point to cash the cheques with Mohanlal, a Marwari Banker, at Ootacamund after paying him commission. This is done with a view to save delay in getting the money. The Marwari Banker also welcomed this, since he stands to gain.

On 13-11-'63, there was a hue and cry in Ootacamund Bazaar, that a forged cheque for Rupees fortythousand and odd was cashed by one contractor of Parsons Valley, in the Bank of F. Mohanlal of Ooty. Mohanlal having been informed by two other contractors that the cheque presented by Andrew Joseph is a suspicious one, rushed in search of Joseph with some of his assistants. He made a frantic endeavour to get at Andrew Joseph but his efforts proved futile. He contacted the Electricity Board authorities and ascer-

tained that the cheque given to Andrew Joseph was only for Rs. 4,078. Finding that his efforts turned futile, Mr. Mohanlal preferred a complaint on 14-11-63 at Ootacamund Town East Police Station and a case in Cr. No. 387/63 u/s 420 and 465 IPC., was registered and Inspector of Police, Sri M. Mohammed, took up investigation in right earnest with the assistance of two of his Sub-Inspectors, Sri V. G. Ponniah and myself.

The occurrence was on 13-11-63 and the report was on 14-11-63 i.e., after a lapse of about 16 hours. Though the accused was known to the complainant, the delay in reporting the matter to the police hindered the progress of investigation. The police were at their wits end to imagine as to which direction the resourceful accused would go. The delay in reporting the occurrence had afforded ample opportunity to the educated and cunning accused to fade away from the picture and escape with his booty. Yet, optimistic that they are, the police started vigorous investigation and the Inspector deputed me and an intelligent crime police constable, 394 Parameswaran Nair, with two witnesses who could identify the accused to make a hot pursuit. Partly from one and partly from another, I gathered information regarding the movements of the accused. Deducting that the accused must first go to his native place to conceal the booty, perhaps with the assistance of some of his friends or relatives, I headed towards the native place of the accused. On the way, I got information that the accused has got a concubine at Sholayar. I, therefore, rushed to Sholayar and finding that the accused left Sholayar with his concubine on 14-11-63, speeded towards Chalakudy, where I reached at 3.30 P.M. I questioned the driver and the conductor of the bus which reached there by 3-15 P.M. from Sholayar and both the driver and conductor affirmed that a man and woman, answering to the description given by me, did travel in the bus from Sholayar to Chalakudy. I had missed the accused by a matter of minutes, and was very much disappointed to note that all my efforts to get at the accused proved futile. Sitting in the front seat of the car in plain clothes, and wondering what to do next, I noticed a couple about half a furlong in front of my vehicle talking to a taxi driver. Suspecting the couple to be the accused and his concubine, I went to them cautiously without causing any suspicion that I was a policeman. As I approached them, I was extremely glad to find that the man was none other than the accused I was after. Though the accused in the first instance denied the offence, on a check of his person and the bag in which he was carrying the booty, the accused candidly confessed having altered the amount in the cheque from Rs. 4,078 to Rs. 40,078 by erasing the 'O' and inserting two zeros in between figures 4 and 7 and adding 'ty' to four. At last, after tracking the accused for about 32 hours and a distance of 300 miles, he was arrested and brought to Ooty on 16-11-63, as also the property in the case. Further investigation continued. The cheque signed by the accused along with other documents were sent to the Examiner of Questioned Documents who opined that the alterations in the cheque were made by the accused. The accused, who was charge-sheeted before the learned Assistant Sessions Judge, Ootacamund, was convicted to an

aggregate term of 4 years R. I. in S. C. No. 27/64 dated 30-6-64 u/s 465 read with 467, 471 and 420 I.P.C.

Prompt action, coupled with intelligent deduction under the able guidance of the Town Inspector, resulted in the successful prosecution of a cunning and resourceful accused who would otherwise have had a clean getaway with a large sum of Rs. 40,078, as his booty. The learned Sessions Judge praised the intelligent investigation of the police in his judgment and this has earned prestige to the department, as a whole.

" Do all the good you can,
By all the means you can,
In all the ways you can,
In all the places you can,
At all the times you can,
To all the people you can,
As long as ever you can."

—JOHN WESLEY.

Crime Statement for the Quarter Ending 30—6—1964

Name of District	Area in sq. miles	Population	Total number of crimes	Offences relating to Coins	Offences relating to Currency and Bank notes	Murder	Kidnapping	Dacoity and preparation and assembling of dacoity	Robbery	House breaking	Thefts	Criminal assault	Total number of juveniles concerned	policemen per 10,000 of population
(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)
Madras City	49.4	20,00,000	1,808	—	—	5	22	—	2	60	847	67	115	28
Govt. Rly. Police Tiruchirapalli	2,451		202	—	1	—	—	—	—	1	146	11	18	—
Tiruchirapalli	5,571.13	26,95,071	1,508	—	—	26	24	—	4	177	47	—	—	—
Thanjavur	3,742.01	28,82,670	592	1	3	—	—	—	—	188	400	—	64	7
South Arcot	42.08	27,90,651	806	—	—	11	4	—	2	133	350	45	25	6
Chingleput	335.31	18,53,619	1,493	—	—	14	13	—	10	222	520	254	64	10.36
North Arcot	4,654	28,65,235	807	—	—	16	11	—	2	239	467	—	116	—
Salem	6,894.8	30,97,220	475	1	1	36	4	1	4	153	305	161	43	6
Coimbatore	6,024	31,54,296	621	—	—	40	—	—	5	165	451	—	36	5
Nilgiris	1,098.14	2,79,359	130	—	—	3	2	—	—	31	46	18	6	13
Madurai Urban	1,769.761	12,68,828	882	—	—	5	1	—	1	25	215	17	12	12
Madurai North	3,099.24	16,22,989	968	—	—	12	6	—	1	64	186	1	18	6
Ramanathapuram	5,919	23,09,938	3,825	—	1	14	9	4	2	98	327	40	24	—
Tirunelveli	4,337	24,45,967	625	—	3	14	14	—	6	114	238	135	30	9
Kanyakumari	646	8,24,000	543	—	—	—	1	—	1	40	145	28	23	8

News and Notes

Gallant act of P. C. 1112 Sri NARAYANAN NAIR,

'E' Coy. of Madras Armed Police Bn.

At about 11-30 hours on 1—3—64, when P.Cs. 1122 Narayanan Nair and 753 Madhavan Nair of 'E' Coy. Detachment, Madras Armed Police Bn. at Torsa, while off-duty, were having their bath in the Torsa river about 1½ furlongs from their camp. P.C. 1122 Narayanan Nair saw a labourer of Madhu Tea Estate, Hassimara by name Chunda Urava being washed away in the running water of the river about 50 yards ahead of him. He also noticed that the man was being trapped by the highspeed and undercurrent of the deep water of the river at the spot. Without wasting a second, P.C. 1122 Narayanan Nair rushed swimming to the spot for rescuing the man, who was going down into the water losing ground. The P.C. could not locate the drowned man for some time in the deep water which was about 6 to 10 feet at the spot but searched vigorously and caught the drowning man at last by the hair and brought him to the shore. There was only a faint symptom of life in the drowned man when he was brought to the shore and immediately P.C. 1122 Narayanan Nair gave first aid (artificial respiration) and warmed the body by massage, assisted by P.C. 753 Madhavan Nair. The drowning man then came to life fully. Thus P.C. 1122 Narayanan Nair did a very timely gallant act in saving the life of Chunda Urava, a Tea Estate labourer of Hassimara from death by swimming even at the risk of his life, as Torsa river is considered to be a most dangerous river because of its high speed and deep undercurrent water.

It is seen from the version of the victim Chunda Urava that he did not know swimming, that he was taking bath in the river at a distance of 60 yards ahead of a place where P.Cs. were bathing, that the depth of the water at that side was about 4 feet, that he slipped and lost ground in strong current which dragged him to deep waters that he struggled in vain and immediately lost all consciousness, that later when he regained his sense, he found the P.Cs. 1122 Narayanan Nair and 753 Madhavan Nair attending on him, massaging and warming up his body and that his life would have been lost but for the courage of the P.C. by diving into the deep water and saving his life.

RECIPIENTS OF THE KENDAL HUMANITY MEDAL—1964.

Sri A. RAJAGOPAL,
S. I., Spl. Branch, C. I. D., Madras.

P. C. 1150, V. KANNIAH,
Madras City.

P. C. 519, SHANMUGAM,
Directorate of Vigilance and Anti-Corruption, Madras.

போலீஸ் துறையில் துப்பறியும் நாய் II

By

திரு. S. நாகலிங்கம்,
(தளவாய், ஆயுதம் தாங்கும் போலீஸ் படை)

போலீஸ் துறையில் துப்பறியும் நாய் என்ற தலைப்பில் சென்ற January-March '64 மதருஸ் போலீஸ் ஜெர்னல இதழில் பொது வாக துப்பறியும் நாய்களின் உபயோகத்தைப் பற்றி எழுதி இருக்கிறேன். அதை தொடர்ந்து இந்த இதழில் மதருஸ் போலீஸ் துறையில் துப் பறியும் நாய்களின் திறமையும் அவைகள் போ லீஸ் கேசுகளில் செய்திருக்கும் சேவை சிலவற் றையும் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

மதருஸ் போலீஸ் துறையில் துப்பறியும் நாய் படையை நிறுவியவரும், பிரபலமடைய மிகவும் ஊக்கமும் பிரயாசையும் எடுத்துக்கொண்டவர் களில் காலஞ்சென்ற ரிடையர்ட்டு போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் திரு. T. G. சஞ்சிவி, I. P. அவர்கள் என்று ஏற்கனவே குறிப்பிட்டிருக் கிறேன். அவர்களுக்கு நேர் உதவியாக இருந்து உற்சாகத்துடன் இந்த திறமையான துப்பறியும் நாய் படையை துவக்கி கொடுத்தவர் தற்போது நமது D.I.G., C.I.D. யாக பணியாற்றிவரும் திரு. P. குப்புசாமி, I.P.S. அவர்களாகும். 1949-ம் வருஷம் திரு. குப்புசாமி அவர்கள் இங்கிலாந் துக்கு ஸ்காட்லண்ட்யார்டு பயிற்சிக்காக சென் றிருந்தபோது துப்பறியும் நாய்களின் பயிற்சி, உபயோகம் இதன் விவரங்களை அறிந்தார். அத்துடன் மேல் நாடுகளில் பல இடங்களுக்குச் சென்று போலீஸ் துறையில் துப்பறியும் நாய்களை எவ்வாறு பயன் படுத்தியிருக்கிறார்கள், எப்படி நன்கு பழக்குவது என்ற பல விஷயங்களை நேரில் கண்டு அனுபவம் அடைந்தார். தாய்நாடு திரும் பிய பின் சுமார் ஒரு வருஷம் வரை நம் நாட்டி லுள்ள பல இனங்களைச் சேர்ந்த நாய்களை பரி சோதித்து கடைசியாக அல்சேஷன் இனத்தைச் சேர்ந்த நாய்தான் நம் மாநிலத்திற்கு துப்பறிவ தற்கு நன்கு பயன்படும் என்ற முடிவுக்குவந்தார். அல்சேஷன் இனத்தைச் சேர்ந்த சில நாய்களையும், அவைகளுக்கு வேண்டிய காவலர்களையும் (Handlers) தன் நேர் பார்வையில் பழக்கினர். அப்போது அவர் C.I.D. யில் சூப்பிரெண்டாகவும், பிறகு A.I.G. யாகவும் இருந்து இந்தப் பணியை நேர் பொறுப்பாக கவனித்து வந்தார். இன்றைய தினம் சென்னை மாநிலத்தில் போலீஸ் துப்பறியும் நாய்களின் திறமைமிக்க சேவைக்கு திரு. குப்பு சாமி அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட பெரு முயற்சி யும் கடும் உழைப்பும்தான் காரணமாகும்.

ஆரம்ப காலத்தில் இந்தப் பணியானது C.I.D. இலாகாவின் கண்காணிப்பில் இருந்தது. துவக் கத்தில் 6 துப்பறியும் நாய்கள் வைக்கப்பட்டிருந் தது. பிறகு துப்பறியும் நாய்களின் படையை சென்னைப் போலீஸ் கமிஷனர் தலைமைக்கு மாற் றப்பட்டது. அங்கு நாய்களின் படை விரிவடைந் தது. ஒன்பது நாய்கள் வரை வைத்துக்கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. அவைகளின் நிர்வா கதத்துக்கு ஒரு சப் இன்ஸ்பெக்டர், ஒரு ஹெட் கான்ஸ்டேபில், ஒன்பது கான்ஸ்டேபில்கள் உள் ளார்கள்.

இந்த நாய்களின் படைக்கு 1957-ல் ரூ.25,000 செலவில் ஒரு நிரந்தரமான கட்டிடமும் கட்டப் பட்டது. அதில் 12 நாய்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் தனிப்பட்ட வசதியோடு இருக்க ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது.

1953 அக்டோபர் மாதத்திலிருந்து இந்த துப் பறியும் நாய்களின் படை D. C. Crimes

பொறுப்பில் இருந்துவருகிறது. தற்சமயம் இந்தப் படையின் சப் இன்ஸ்பெக்டராக இருந்து வரும் திரு. R. செல்லையா என்பவர், திரு. P. குப்புசாமி I.P.S. அவர்களால் பழக்கப்பட்டவர்களில் ஒருவர். இவர் துப்பறியும் நாய்களை நன்று பராமரித்து அவைகளை திறமையுடன் சேவை செய்ய சுமார் 10 வருடகாலம் அனுபவம் பெற்றிருக்கிறார்.

மதராஸ் போலீஸ் துப்பறியும் நாய்களின் படையை கொண்டு பீஹார், மேற்கு வங்காளம், மத்திய பிரதேஷ் மாநிலங்களின் துப்பறியும் நாய்களை பயிற்சி செய்து வைத்திருக்கின்றார்கள். தவிரவும், ராணுவம், ரயில்வே, சுங்கஇலாகாகளின் துப்பறியும் நாய்களின் படையையும் பயிற்சி செய்துவைத்திருக்கிறார்கள். தற்பொழுது மதராஸ் போர்ட்டிரஸ்டு இலாகாவிற்கு இரண்டு துப்பறியும் நாய் குட்டிகள் பயிற்றுவிக்கப்படுகிறது.

திரு. N. கிருஷ்ணசாமி, I.P.S. D. C. Crimes ஆக பதவி வகித்த காலத்தில் போலீஸ் துப்பறியும் நாய்களின், பயிற்சி, பராமரிப்பு, அவைகள் போலீஸ் கேசுகளில் செய்ய வேண்டிய பணி ஆகியவைகளின் விதிகளும் நடவடிக்கைகளும் என்பவைகளை ஒரு புத்தக ரூபமாக நன்கு எழுதி சர்க்காரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அன்னாரின் சேவையும் கடும் உழைப்பும், நமது துப்பறியும் நாய்படையின் நல்ல பெயருக்கு உரித்தாகும்.

மதராஸ் போலீஸ்துறையில் அலசேஷியன் அல்லது லாப்ரடார் ஜாதி நாய்கள் உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. 6 வாரம் முதல் 3 மாதங்கள் வரை வயதுள்ள துப்பறியும் நாய்க்குட்டிகள் போலீஸ் துப்பறியும் நாய்களின் படைக்குதேர்ந்து எடுக்கப்படுகிறது. இந்த நாய்க்குட்டிகள் விலைக்கு வாங்கப்படுகிறது. நல்ல ஜாதி நாய் குட்டிகளை வெகுமானமாக கொடுத்தாலும் பெற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது.

மதராஸ் போலீஸ்துப்பறியும் நாய்களின் துறையில் விசேஷமாக கூறப்படும் நாய்களின் பெயர்களாவன :—பூருடஸ், (Brutus), லைஜியா, (Ligia), யுவராஜ், (Yuvaraj), சீவ்ப், (Chief), பென், (Ben), பிங்கி, (Bingy). பாஸ், (Bass) சீவ்பைத் தவிர, மற்ற எல்லா நாய்களும் போலீஸ் இலாகாவிற்கு மகத்தான சேவை செய்துவிட்டு உயிரை நீத்தன. தற்பொழுது சீவ்ப், ராஜா, திலிப்குமார் முதன்மையில் இருக்கின்றன.

திரு. N. R. சுவர்ண, I.P.S. அவர்களும் திரு. S. பழனியப்பன் அவர்களும் D.C., Crimes ஆக பதவியேற்றபின் துப்பறியும் நாய்கள் படையில் உற்சாகத்தோடு பணிபுரிந்தார்கள். டில்லி 1964-ம் வருஷ அகிலஇந்திய நாய்கள் கண்காட்சியிலும், மதராஸ் 1963-ம் வருஷம் நாய்கள் கண்காட்சியிலும் மதராஸ் போலீஸ் துப்பறியும் நாய்கள் அநேக பரிசுகள் பெற்றிருக்கின்றன.

மதராஸ் போலீஸ் துப்பறியும் நாய்கள் வெகு திறமையுடன் பணிபுரிந்து மிக்க புகழ் பெற்றிருக்கின்றன. பொதுமக்கள் நகரபுரத்திலும் கிராமங்களிலும் மதராஸிலிருந்து வரும் துப்பறியும் நாய்களை கண்டு மகிழ்ந்து போகிறார்கள். துப்பறியும் நாய்களின் மிக ஆச்சரியகரமான ஆற்றலையும் சிறந்த பணியையும் கீழ்க்கண்ட போலீஸ் கேசுகளிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம்.

1. மதராஸ் :

1953-ம் வருஷத்தில் மதராஸ் துறைமுகத்தில் மிஷின் சாமான்கள், சில்லறை இரும்பு சமான்கள் தொடர்ந்தாற்போல் களவு போய்க் கொண்டிருந்தது. ஹார்பர் போலீஸுக்கு இந்த திருட்டுகளை கண்டு பிடிப்பது சிரமமாக இருந்தது. அப்பொழுது போலீஸ் துப்பறியும் நாய்களை உபயோகிப்பதுபற்றி யோசிக்கப்பட்டது. 3—2—53-ல் புரூடஸ் என்ற நாயை பகலில் உபயோகித்தார்கள். திருடர்கள் போலீஸ் நாயை கண்டதும் ஓட்டம் பிடித்தனர். அவர்களில் 5 பேரை புரூடஸ் துரத்திச்சென்று அவர்கள் போலீஸாரால் பிடிக்கப்பட்டனர். ஒருவன் ஹார்பரிலிருந்து செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டைவரை ஓடி கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டு பஸ் ஏறிச்செல்ல இருந்தான். துப்பறியும் நாய் அவனை துரத்திச்சென்று பஸ் ஏறுவதற்குள் அவனைப்பிடித்துக் கொடுத்துவிட்

டது. இவ்வாருக பகலிலும், இரவிலும், துப்பறியும் நாய்களை உபயோகித்து மொத்தத்தில் ஐந்து தடவைகளில் 39 பேர்களை கைது செய்ய உதவியாக இருந்தது.

2. *திருவல்லிக்கேணி, கிரைம் 60/54, செக்ஷன் 392 ஐ.பி.சி.*

5—2—54 மாலை இரண்டு முஸ்லீம் மாணுக்கர்கள் செனட் ஹவுஸுக்கு எதிரேயுள்ள தெற்கு கடற்கரைக்கு இருண்ட இரவுநேரத்தில் காற்றுக்காக உலவச்சென்றிருந்தனர். அங்கே இவர்களை நான்கு பேர்கள் வளைத்துக்கொண்டனர். ஒருவர் ஒரு மாணுக்கனுடைய ஷர்டைப்பிடித்து இழுத்ததில் ஷர்டு ஒருபுறம் கிழிந்துவிட்டது. திருடர்கள் பையன்களிடமிருந்த கைகடிகாரங்களையும், பவுன்டன் பேனுக்களையும் எடுத்துக்கொண்டு ஓடிவிட்டனர். பையன்கள் திருட்டு நடந்த இடத்தை நன்கு கவனித்துவைத்துக் கொண்டார்கள். ஷர்டு கிழிந்த இடத்தை பையன் கலைக்கவில்லை. பையன்கள் விரைந்து சென்று திருவல்லிக்கேணி போலீஸ் ஸ்டேஷனில் புகார் செய்தனர். போலீஸ் துப்பறியும் நாய் புரூடஸ் வரவழைக்கப்பட்டது. களவு நடந்த இடத்தில் பையனின் கிழிந்த ஷர்டின் மீது விட்டுச்சென்ற குற்றவாளியின் நெடியை நாய்க்கு கொடுக்கப்பட்டது. புரூடஸ் அங்கிருந்து ஐஸ்-ஹவுஸுக்குப் பக்கத்திலுள்ள நடுக்குப்பம் (மீனவர் காலனி) சென்றது. அங்கு இரண்டு நபரை காட்டியது. இந்த இருவரும் குற்றவாளிகள் நால்வரில் இருவர் என்று பிறகு ஊர்ஜிதமாயிற்று. களவு போன ஒரு பவுன்டன் பேனு ஒருவனிடமிருந்து சோதனையிட்டு கிடைத்தது.

மற்ற இருவர்களை கண்டுபிடிக்க களவு நடந்த இடத்தில் குற்றவாளிகள் மிதித்த தரையின் நெடியை "லிஜியா" என்ற துப்பறியும் நாய்க்கு கொடுக்கப்பட்டது. லிஜியா ஒரு மைல்தூரத்திலுள்ள மட்டன் குப்பம் என்ற மீனவர் காலனிக்குச்சென்றது. அங்கு இருவரை காட்டியது. அவர்கள் குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டார்கள். மற்ற திருடு போன பொருள்களும் அவர்களில் ஒருவனிடமிருந்து கிடைத்தன. இதன் பிறகு கடற்கரை வழிப்பறிகள் வெகுவாகக்குறைந்தன. இந்தவிதமான திருட்டுத்தொழில் செய்பவர்களிடம் போலீஸ் துப்பறியும் நாய்கள் மிகுந்த பயத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன.

3. *மதுரை (North) ஜில்லா அம்பாத்துறை போலீஸ் ஸ்டேஷன், கிரைம் நிர் 82/58, செக்ஷன் 487, 380 I.P.C.*

19-5—58 இரவு சின்னுளப்பட்டி கிராமத்தில் ஒரு வீட்டில் கன்னமிட்டு ரூ. 2800 பெறுமான ஆபரணங்கள் களவாடப்பட்டன. இந்தக் கேசில் ஒருதுப்பும் கிடைக்கவில்லை. களவுநடந்தஅறையில்உள்ள பொருள்களை ஒன்றும் கலைக்காமல் வைத்திருந்து 20—5—58 தேதி துப்பறியும் நாயை வரவழைத்தார்கள். யுவராஜ் என்ற துப்பறியும் நாய்க்கு 21—5—58 காலை அந்த அறையில் உள்ள திருடனல் கையாளப்பட்டிருக்கும் பொருள்களின் நெடியைக் கொடுக்கப்பட்டது. உடனே நெடியை தொடர்ந்து சென்று ஒரு நபரை காட்டியது. அவன் கொஞ்சநாளைக்குமுன் களவாடப்பட்ட வீட்டில் வேலை செய்த கொத்தனுர். இந்த துப்பை வைத்துக் கொண்டு மற்ற எல்லா குற்றவாளிகளையும் கண்டுபிடித்து பொருள்களை எல்லாம் மீட்டு, குற்றவாளிகளுக்கும் தண்டனை கிடைக்கலாயிற்று.

4. *தென் ஆற்காடு ஜில்லா, விழுப்புரம் தாலுக்கா ஸ்டேஷன் கிரைம் நிர் 3/59 செக்ஷன் 457, 380 I.P.C.*

7—1—59 தேதி இரவு சுவர் ஏறிக் குதித்து சில திருடர்கள் கண்டமண்டி கிராமத்தில் ஒரு பணக்கார மனிதனுடைய வீட்டில் புகுந்தனர். வீட்டிலுள்ளவர்கள் விழித்துக் கொண்டார்கள். ஆனுல் திருடர்கள் அவர்களை தடியால் அடித்து ரூ. 690/- பெறுமானமுள்ள நகைகளை பெண்களிடமிருந்து பிடுங்கி தப்பித்துச்சென்ருர்கள். உடனே மதருஸுக்கு போன் செய்து யுவராஜ் என்ற துப்பறியும் நாய் இரவே போலீஸ்காரில் பிரயாணம் செய்து விடியற்காலையில் வந்து சேர்ந்தது. குற்றவாளிகள் விட்டுச் சென்றிருந்த ஒரு துவாலையின் நெடியை காண்பித்து குற்ற

வாளிகளை தொடரச்செய்தது. யுவராஜ் அந்த வட்டாரத்து சந்தேக குற்றவாளியெனபதிவு செய்யப்பட்ட ஒரு நபரை பிடித்தது. அவன் குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டு அவனுடைய கூட்டாளிகள் மூன்று பேர்களையும் சொல்லிவிட்டான். நால்வரும் கைது செய்யப்பட்டார்கள். தவிர குற்றவாளிகள் தாங்கள் அன்றயதினமே பக்கத்து கிராமத்தில் ஒரு கொள்ளையடித்ததையும் தெரிவித்தார்கள். இரண்டு குற்றவாளிகளும் தண்டனை அடைந்தார்கள். இரண்டு இடங்களிலும் களவாடிய பொருள்களும் மீட்கப்பட்டன.

5. *பாண்டிச்சேரி, ஒதியன் சாலை போலீஸ் ஸ்டேஷன் கிரைம் நிர். 65/60, செக்ஷன் 457/380 I.P.C.*

20—2—60-ந் தேதி பாண்டிச்சேரி பழைய ஜெயில் ரோடில் வீட்டின் சொந்தக்காரி ஒருவள் தன் வீட்டை பூட்டிக்கொண்டு இரவுசினிமா பார்க்கச் சென்றிருந்தாள். அப்பொழுது இரவு 10 மணியிலிருந்து 1-30-க்குள் அவளுடைய வீட்டில் உள்ள ரூ. 5000 பெறுமான நகைகள் களவாடப்பட்டன. குற்றவாளிகளைப்பற்றிய துப்பு ஒன்றும் தெரியவில்லை. ஆகையால் துப்பறியும் நாய் வரவழைக்கப்பட்டது. குற்றவாளியால் கையாளப்பட்டிருக்கும் துணிமணிகள், பொருள்கள் முதலியவற்றின் நெடியைக் கொண்டு அந்த அம்மாளின் தாய் மாமனையே காட்டிக்கொடுத்தது. அவர் கிருஷ்ணு ஜில்லாவிலிருந்து அங்கு விருந்தாளியாய் வந்திருக்கிறார். அவரும் குற்றத்தை ஒப்புக் கொண்டார். நகைகளை யெல்லாம் தன்னுடைய மகன் மூலம் முந்தின தினமே குடிவாடாவுக்கு அனுப்பிவிட்டார். நாயின் உதவியால் தான் இந்த கேசு வெற்றிகரமாக கண்டு பிடிக்கப்பட்டது.

6. *இராமநாதபுரம் ஜில்லா, செட்டி நாடு போலீஸ் ஸ்டேஷன் கிரைம் நிர். 24/58, செக்ஷன் 457, 380 I.P.C.*

17—10—58-ந் தேதி சொக்கலிங்கம் புதூரிலுள்ள ஒரு செட்டியார் வியாபார விஷயமாய் மதுரை சென்றிருந்தார். அவர் தன்னுடைய பணம், ஆபரணங்களை மற்றும் விலையுயர்ந்த சாமான்களை வீட்டின் ஒரு அறையில் வைத்து அறையை பூட்டிக்கொண்டு சென்றார். இரவில் கூறையில் துவாரம் செய்து அதன் வழியாக வீட்டிற்குள் இறங்கி அறையில் கன்னமிட்டு அறைக்குள் சென்று ரூ. 15,000 பெறுமான சொத்துக்களை எடுத்துச் சென்றார்கள். 18—10—58-ல் போலிசுக்கு கேசு ரிபோர்ட்டு செய்யப்பட்டது. 21—10—58-ந் தேதி காலை 10 மணிக்கு துப்பறியும் நாய் சீவ்ப் வரவழைக்கப்பட்டது. குற்றவாளிகளால் கையாளப்பட்டிருக்கும் பொருள்களின் நெடியை காட்டப்பட்டது. நாய் உடனே 12 மைல் தூரம் நெடியை தொடர்ந்து சென்று நெய்வயல் என்ற கிராமத்தை அடைந்தது. நாய் மிகவும் களைத்திருந்ததால் அன்று இரவு அந்தக்கிராமத்திலேயே தங்கலாயிற்று. மறுநாள் காலை மீண்டும் நெடியை தொடர்ந்து ஒரு 5 மைல்தூரம் முத்தூர் கிராமத்தை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தது. அப்பொழுது முத்தூர் கிராமத்தைச் சேர்ந்த ஒரு K. D. களவாடிய சொத்துக்களில் ஒரு பகுதியை மடியில் கட்டிக்கொண்டு எதிராக வந்து கொண்டிருந்தான். அவனைக் கண்டதும் சீவ்ப் உடனே அவன்மேல் சற்றும் எதிர்பாராத விதமாகப் பாய்ந்து பிடித்தது. அந்தக் கேடிக்கு வேறு வழியில்லாமல் தன் குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டு மற்றும் தன்னுடைய கூட்டாளிகளையும் தெரிவித்தான். அதன் பிறகு, போலீஸ் விசாரணை தொடங்கி பெருமளவு களவாடப்பட்ட சொத்துக்களை மீட்டனர்.

7. *நெல்லூர் ரூரல் ஸ்டேஷன் கிரைம் நிர். 43/60, செக்ஷன் 302, 329 I.P.C.*

10—10—60-ந் தேதி இரவு ரஜியாபி என்ற 10 வயது முஸ்லிம் சிறுமி ஒருவள் கடத்தப்பட்டு கொலை செய்யப்பட்டாள். அவளிடமிருந்த ரூ. 50 பெறுமான நகைகளைக் கழட்டிக்கொண்டு, பிரேதம் நெல்லூர் டவுனுக்கு புறத்தேயுள்ள காட்டில் தூக்கி எறியப்பட்டிருந்தது. இந்த கேசு போலீஸுக்கு 12—10—60-ந் தேதி ரிபோர்ட்டு செய்யப்பட்டது. குற்றவாளிகளைப் பற்றியோ

பொருள்களைப் பற்றியோ ஒரு துப்பும் கிடைக் காததினல் 14—10—60-ந் தேதி துப்பறியும் நாய் சீவ்ப் வரவழைக்கப்பட்டது. நாய் கொலை நடந்த இடத்தில் நெடியை நுகர்ந்து 3 மைல் தூரம் நெல்லூர் டவுனுக்குள் சென்று மூலப்பெட் என்ற இடத்திலுள்ள சையது நசீர் என்ற ஒருவனை காண்பித்துக் கொடுத்தது. அதன் பிறகு கேசு வெற்றிகரமாக முடிந்தது. சையது நசீரும் கேசில் சம்பந்தப்பட்ட அவனுடைய சகாக்களும் ஆயுள் தண்டனை பெற்ருர்கள்.

8. சேலம் ஜில்லா வெள்ள கவுண்டன் பட்டி போலீஸ் ஸ்டேஷன் கிரைம் நிர் 43/62 செக்ஷன் 302 I.P.C.

25—3—62-ந் தேதி இரவு வெள்ள கவுண்டன் பட்டி கிராமத்தில் ஒரு கொலை நடந்தது. ஒருவன் வீட்டில் தூங்கிக் கொண்டிருக்கும்பொழுது கொலை செய்யப்பட்டான். குற்றவாளி யார் என்று அறிய முடியவில்லை. 28—3—62-ந் தேதி துப்பறியும் நாய் ராஜா கொண்டு வரப்பட்டது. நாய் அந்த கிராமத்திலுள்ள முத்து கவுண்டர் என்பவருடைய வீட்டைக் காண்பித்தது. அப்பொழுது முத்து கவுண்டர் தலை மறைவாய் கிராமத்தை விட்டு சென்றுவிட்டார். நாய் காட்டிய துப்பை வைத்துக் கொண்டு போலீஸார் தொடர்ந்து முயற்சி செய்து முத்துக் கவுண்டரை கைது செய்து குற்றவாளிக்கு தூக்கு தண்டனை யும் கிடைத்தது.

9. கோயம்புத்தூர் ஜில்லா, குண்டாடம் போலிஸ் ஸ்டேஷன் கிரைம் நிர் 1/64 செக்ஷன் 302 I.P.C.

11—1—64-ந் தேதி இரவு குள்ளைபாளையம் கிராமத்தில் பெருமாள் கவுண்டர், மீனுக்ஷி அம்மாள் சிவராமன் என்ற மூன்று பேர்களும் எதிரிகளால் பலமாக தாக்கப்பட்டு, 12—1—64 ந்தேதி மூன்று பேர்களும் இறந்து விட்டார்கள். துப்பறியும் நாய் ராஜா வரவழைக்கப்பட்டது. ஸ்தலத்திலுள்ள நெடியை தொடர்ந்து சென்று தாலக்கரை என்ற 4 மைல் தூரத்தில் உள்ள கிராமத்திற்குச் சென்று நின்று விட்டது. நாய் காட்டிய துப்பின் மூலம் மேற் கொண்டு விசாரணை நடத்தி போலீஸார் சாவன்தன் கவுண்டர், கோவிந்தசாமி கவுண்டர் என்ற இருவரை கைது செய்து கேஸை சார்ஜ் செய்தார்கள்.

10. வட ஆற்காடு ஜில்லா, ஜோலார் பேட்டை போலிஸ் ஸ்டேஷன் கிரைம் நிர். 210/63 செக்ஷன் 392 I.P.C.

29—3—63-ந் தேதி முனுசாமி என்ற ஒருவரின் மனைவி குள்ளம்மாள் ஜோலார்பேட்டை போலிஸ் ஸ்டேஷனில் தன்னுடைய தங்க, வெள்ளி நகைகள் களவாடப்பட்டன என்று புகார் செய் தாள். 30—3—63-ந் தேதி துப்பறியும் நாய் டிலிப்குமார் வரவழைக்கப்பட்டது. ஸ்தலத்தில் உள்ள நெடியை தொடர்ந்து டிலிப்குமார் புகார் செய்த குள்ளம்மாளையே காண்பித்தது. குள்ளம் மாளும் தான் பொய்யாக புகார் கொடுத்த தாகவும் தன்னுடைய ரூ. 16,000 பெறுமான நகைகளை தன் நோயுற்ற கணவனுக்குத் தெரி யாமல் முன்பே கடத்தி விட்டதாகவும் தெரிவித் தாள். அவளுடைய கள்ளக்காதலனிடமிருந்த எல்லா நகைகளும் மீட்கப்பட்டன. கேசு பொய் கேசு என்று தள்ளப்பட்டது.

11. தென் ஆற்காடு ஜில்லா, விருத்தா சலம் போலிஸ் ஸ்டேஷன், கிரைம் நிர் 153/63, செக்ஷன் 395 I. P. C.

20—7—63-ந் தேதி தேராவலர் என்ற கிராமத் தில் ஒரு வீட்டில் கூட்டுக்கொள்ளை நடந்தது. அடையாளம் தெரியாத ஏழுபேர்கள் வீட்டில் இருந்தவர்களை அடித்து ரூ. 450 பெறுமான தங்க நகைகளை எடுத்துச் சென்ருர்கள். துப் பறியும் நாய் டிலிப்குமார் 21—7—63-ல் வந்தது. குற்றவாளிகள் விட்டுச்சென்ற பொருள்களின் நெடியை தொடர்ந்து 6 மைல் தூரம் சென்று ஜம்புலிங்கம் படையாச்சி என்பவருடைய வீட்டைக்காண்பித்தது. ஜம்புலிங்கம் படையாச்சி மங்களப்பேட்டை போலிஸ் ஸ்டேஷனில் பதி

வான K. D. ஜம்புலிங்கமும் அவன் மகன் சுப்பிரமணியனும் கைது செய்யப்பட்டார்கள். அவர்களுடைய வாக்குமூலத்தின் பேரில் மற்ற 5 குற்றவாளிகளும் கைது செய்யப்பட்டார்கள். களவுபோன சொத்துக்கள் மீட்கப்பட்டன. குற்றவாளிகளும் தண்டனை அடைந்தார்கள்.

12. கடைசியாக 1964-ல் சிலமாதங்களுக்கு முன் மேற்கு வங்காளத்திற்கு பக்கத்திலுள்ள பூன்ஸிலிவ் என்ற ஊரில், பூடான் பிரதம மந்திரி துப்பாக்கியால் சுடப்பட்டார். இந்த கொலை சம்பந்தமாக மேற்கு வங்காள போலிஸ் துப்பறியும் நாய் ஒன்றை உபயோகித்து, மந்திரியைக் கொலை செய்தவனைக் கண்டு பிடிக்க சவுகரியமாயிருந்தது.

மேல் குறிப்பிட்ட கேஸ்களிலிருந்து துப்பறியும் நாய்கள் போலிஸாருக்கு அவர்கள் விசாரிக்கும் கொலை, கொள்ளை, களவு முதலிய கேஸ்களில் எப்படிபட்ட மாபெரும் உதவி செய்திருக்கின்றன என்பது நன்கு புலனாகும்.

ஒற்றாடல்

"ஒற்றும் உரைசான்ற நூலும் இவையிரண்டும்
தெற்றென்க மன்னவன் கண்."

"ஒற்றினான் ஒற்றிப் பொருள் தெரியா மன்னவன்
கொற்றங் கொளக்கிடந்தது இல்."

—*குறள்.*

ஊர்க்காவற் படையினர்

திரு. சி. நாகமாணிக்கம்,
கணக்கர்,
போலீஸ்மாவட்ட அலுவலகம், உதகமண்டலம்.

ஊராரே வந்திங்குப்
பாரீர் !
உயர்நோக்கு உடையவராம்
ஊர்க்காவற் படையினராம்
ஊருக்குழைத்திட உறுதியெடுத்து
உள்ளமள்ள அணிவகுத்து
ஊர்வலம் வருகின்றனர்
ஊக்கமவர் கட்களித்து
உவந்துற்சாக மூட்டுவீரே
உம்சேவைக்கும் அன்னவரெனும்
உண்மையை உணர்வீரே
ஊராருக்கு மிகத்தேவை
ஊர்க்காவலர் சேவை
பாரீரே !

காணீர் களிப்பெய்தக்
காணீரே !
பயிற்சி பெரும் அரங்கினிலே
அயர்ச்சி சிறிது மின்றி
நம்பியரும் நங்கையரும்
சீருடைதரித்து சீரடைவைத்து
துப்பாக்கிகளைத் தோளில்
தூக்கிவைத்து சிறப்புற
அணியணியாக கவாத்துப்பயில
தணியா ஆர்வத்தோடு
அன்னவரின் குல்லாய்களில்
ஆர்பரிக்கும் அன்னங்கள்
அக்கீர்த்தி மிகுசின்னம்
காணீரே

கேளீரிங்குக் கனிவுடன்
கேளீரே !
போர்முழங்கப் போர்வீரர்களும்
போலீஸ்சேவகர்களும் களமேகினும்
ஊர்க்காவற் படையினர்
ஊரைக்காத்து நிற்பாரிங்கு
குண்டுவீச்சினுலோ பூகம்பத்தினுலோ
கட்டடங்களுக் கிடையில்சிக்குண்டு
திண்டாடுவோரைக் காப்பாற்றுவாரிங்கு
தீவிபத்தில்சிக்கித் திண்டாடுவோரை
கண்டகற்றிடுவார், சூழும்தீயணைக்க
உண்டவருள் பயிற்சிபெற்ற
தீயணைக்கும் தீராதிதீரர்கள்
கேளீரே !

உய்த்துணரும் ஊராரே
உணர்வீரே !
மாண்புரும் மருத்துவர்களும்
வாதிடும் வழக்கறிஞர்களும்
வாணிபத்து வணிகர்களும்
ஆலைகளின் ஆய்வாளர்களும்
கீர்த்திமிகு செல்வந்தர்களும்
சமுகச்சேவை எனக்கூவுவோரும்
ஒற்றுமையே மூச்சென்று
நடுநிலையே உயிரென்று
நிற்கும்பாரதத்தின் தொண்டரென்று
திரண்டனராம் ஊர்க்காவலர்
அரண்போல் நமக்கிருப்பரென்று
உணர்வீரே !

சேயிழையார் சேவைதனை
அறிவீரே !
மிடுக்கு நடை மங்கையரோ
துடுக்குடனிருந்து துயருற்றவர்க்கு
துயர்துடைக்கத் துணைநிற்பர்
துப்புரவுக்கு கூறுவர் சுகாதாரம்
காயமுற்வர்க்கு செய்வர் முதலுதவி
தொலைபேசி தபால் தந்தி
அலுவலகங்களில் பணிக்குமுந்தி
அலுப்பின்றி சேவைபுரிவர்
ஊர்க்காவற்படை உய்கவென
உயர்போலீஸ் துறைத்தலைவர்
ஊர்க்காவற்படை தனைவாழ்த்த
வாழ்கவே !